206. številka. Ljubljana, v soboto 9. septembra. XXVI. leto, 1893.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Neznosni odnošaji na Goriškem.

(Izviren dopis.)

Mej slovenskim prebivalstvom na Goriškem zavladala je nepopisna razdraženost proti neki lahonski svojati, ki si je postavila kot nalogo, črniti in slikati goriške Slovence za največje barbarje in divjake, katere treba ukrotiti z brezobzirno silo. — Dan na dan izmišljujejo se nesramne govorice o „napadih“ v goriški okolici in te novice brzojavljajo se na vse strani po svetu kot suha resnica, kateri naj se s studom čudi najmanj vsa izobražena Evropa. Iredentovski pobalini, katerim je kriva prisega najslajše delo, ako ž njo škodijo smrtno sovraženim „ščavom“, podé se po okolici, tulijo svoje izzivajoče popevke, a ko pridejo v mesto, hoté biti i oni mučeniki pred slovensko surovostjo in izmislijo si kar na suhem grozno novico, kako so bili tu ali tam napadeni. — Štirje Lahoni, ki so se do nezavednosti pijani vračali iz Solkana, pretepli in razmesarili so se mej seboj, a potem so se hoteli rešiti sitnostij s tem, da so si izmislili nekak „napad“ od strani Slovencev. O tem dogodku je „Slov. Narod“ že večkrat poročal. — Danes pa mi je poročati o škandaloznem dogodku, ki se je pripetil z ozirom na oni izmišljeni „napad“(!) v seji mestnega starešinstva.

Znani Lahon dr. Marani, ki je povsod zraven, kadar se hujska proti Slovencem, spravil je na škandalozen način solkanski „napad“ v sejo mestnega starešinstva. Lahonska svojat na galerijah mu je zdivjano pritrjevala; mestni očetje so ga pobožno poslušali — in mirno poslušal ga je vladni zastopnik, ki je polit. šef za izključno slovenski okraj Goriške okolice.

Dasi se vrši proti Solkancem strahovito ostra preiskava, vender ni bilo mogoče najti najmanjšega sledu o „napadovalcih“. Kako tudi, ko jih — nikjer ni! A zagrizenec dr. Marani je vkljub temu govori lo „napadu“ kot o stvari, ki je popolnoma gotova. Čemu je bilo treba toliko preiskav, kar dr. M. naj bi bili poklicali za pričo, on vé vse ponatankosti, celó take, o katerih celó oni „napadeni“ Goričani nič ne vedó.

Slavno uredništvo stori nam Slovencem na Goriškem veliko uslugo, ako natisne v prevodu ves Maranijev govor, ki se glasi:

„Začnem z besedami prejasnega našega gospoda župana: „Ni še zginil prežalostni utis, koji so napravili divjaški čini, ki so se dogodili v „Piedimontu“ l. 1891. in že so potrla meščanstvo nova, grozna, nezaslišana dejanja, ki se pripeté sicer le pri barbarskih narodih in pristavljam jaz: spravila kar štiri rodbine v strah za življenje njih očetov.

V nedeljo 6. avgusta vračali so se štirje mirni meščani od pogreba nekdanjega solkanskega župana, gosp. Ivana pl. Bartolomeja, in ko so se nekoliko pokrepčali v gostilni,[1]) so se mirno napotili peš proti mestu. Mej potom plane neprevidoma nánje četa fantalinov, oboroženih z noži in s kamenjem in kakor bi se bili prej pomenili, jamejo kot besni udrihati po njih in jednemu prizadenejo štiri težke rane z rezilom, druzega jako nevarno ranijo na očesu, tretjemu izbijejo več zob[2]) in četrtemu prizadeli so precejšnje lajše rane ter jih potem prepusté njihovi usodi, zadovoljni kot bi bili izvršili zaslužno dejanje.

Prav tako in nič drugače se je stvar vršila; Goričani niso niti z dejanjem, niti z besedami koga izzivali in ker so bili napadeni tako zahrbtno, jim ni bilo niti mogoče braniti se, še manj pa reagovati.

Kako si razlagate, častiti tovariši, uzrok tolike hudobije? Kedó je oborožil one besneže? Kdor pozna naše sedanje razmere, njemu je lahko odgovoriti na to vprašanje.[3])

Goričani so krivi, da so peli in govorili v Solkanu italijanski, in to je fanatikom na deželi pregreha, in sicer največja vseh krivd, ki se mora maščevati, ki opravičuje, da se „masakrirajo“, da se „linhajo“. Za te ljudi ni ustvarjen po božji podobi oni, po kojega žilah ne teče slovanska kri, ali kdor se ne odpové lastni veri in ne prestopi k slovanski, ampak je ognusno bitje.

To je nova morala, to je nov dogma, v katerem hoté fanatiki vzgojiti novi zarod! Oni so pravi krivci, ki so na deželi proglasili to novo vero in njeni „prozeliti“, kateri se je oklepajo z navdušenjem „neofitov“, so samo slepo orodje, ki se dajo nevedé zlorabiti. Zaslepljeni po fanatizmu ti njihovi privrženci niso izbirčni v sredstvih in očitno kažejo svoj **bestijalni** značaj, svoj **divjaški** instinkt, katerega ni še mogla ukrotiti omika in kakor se vidi, se jim niso utrdili v srcih niti večni zakoni morale, ki so človeku takorekoč prirojeni. To pa tudi drugače biti ne more. Oni zapovedi, ki sta glavni pogoj obstanku človeške družbe, brez katerih ne more obstati, ki sta izvor božje modrosti, „ne stori svojemu bližnjemu, česar ne bi hotel, da se tebi zgodi“ in „ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe“[1]) so iztirani v prognanstvo, ne smejo veljati nasproti narodu, ki skuša ohraniti svojo individuvalnost in svoj narodni obstanek. Tak narod je sovražen.

S takimi nauki in s takim razlaganjem božjih zakonov cepijo že nekaj let v srca slovanskega ljudstva na deželi sovraštvo proti drugim narodnostim oni ljudje, kojih naloga bi bila, odvračati ljudstvo od surovosti ter omikati je, blažiti mu srce in učiti je olikanega vedenja. To sovraštvo mora prinašati svoj sad. Sicer pa v gotovih razmerah niti ni treba očitno proglašati boja proti drugim narodnostim, da se doseže svoj smoter; včasih se z molčanjem največ pove. Zastonj smo pričakovali, da bodo krajne oblasti v „Piedimontu“ morebiti grajale, obsojale ona hudobna dejanja. Pač pa se je dopustilo, da se je izrazila simpatija „junaškim“ uzročiteljem podlega dejanja. Zatrjujejo mi, da njih odhod v kaznilnico je bil kar naravnost triumfalen, pravo poveličanje njihovih hudobnih dejanj ter vzpodbujanje k novim infamnim „junaškim“ činom.

[1]) Izpili so namreč 14 litrov vina. Pis.

[2]) Ta je bil najbolj pijan; ob mestni meji butnil je z glavo v mitnico in izbil si zobe. Pis.

[3]) Meni namreč, da moralni uzročitelji so — slovenski voditelji. To je navadna trditev laških fanatikov. Pis.

[1]) Marani naj gre med Lahe pridigovat to večno resnico, kajti oni so je najbolj potrebni! Pis.

LISTEK.

Bojazen.

Spisal Guy de Maupassant.*) Preložil A. L.

Po večerji smo se zbrali na krovu. Pred nami se je razprostiralo Sredozemsko morje, nobena sapica ni kalila mirnega površja, na kojem je trepetal lunin svit. Velika ladija je bežala naprej in iz nje se je valil gost, črn dim proti nebu, posejanem z zvezdami.

Bilo nas je šest ali osem oseb, molčečih, občudujočih, oko uprto proti daljni Afriki, kamor smo jadrali. Kapitan, ki je z nami pušil smodko, poprijel je nenadoma zopet govor, koji smo imeli pri večerji.

„Da, tisti dan me je bilo strah. Moja ladija je šest ur imela v trebuhu zasajeno kleč, krog nas se je penilo morje. Na vso srečo pride zvečer angleška ladija ter nas reši.“

Zdaj pa je prvič spregovoril jeden sopotnikov, mož visoke postave, ogorelega lica in resnega pogleda, jeden izmej onih ljudij, katerim se pozna, da so prehodili mnogo neznanih dežel in prestali velikanske nevarnosti, jeden izmej onih ljudij, kojih pogum se je okremenil.

„Vi pravite, kapitan, da vas je bilo strah? Jaz ne verujem. Vi se motite v besedi in občutljeji, ki ste ga osečali. Jeklen mož nikdar ne pozna v nevarnosti bojazni. On je vznemirjen, razburjen, skrben; ali bojazen, to je popolnoma kaj druzega.“

Smejé se pravi kapitan:

„Tristo medvedov, jaz vam zatrjujem, da sem se bal.“

Mož odgovori na to z zvenečim glasom:

„Dovolíte, da razvijem svoje misli. Bojazen (in najpredrznejši ljudje se lahko bojé) je nekaj groznega, strašen občutljej, kakor razkroj duše, strašen boj mej srcem in možjani, nekaj, na kar že sam spomin vzbuja strah in zono. To pa se ne pokaže, ako si junak, niti pri napadu, niti pred neizogibno smrtjo, niti v kaki drugi znani nevarnosti. To se pojavi v gotovih, nenavadnih slučajih, pod mnogimi čudnovatimi uplivi, v očigled nevarnostij, ki se ne dadó razjasniti. Prava bojazen je nekak spomin na fantastičen strah minolih dnij. Človek, kateri veruje v strahove in si domišljuje, da je videl ponoči duhove, mora strah občutiti z vso njegovo grozo.

Kar se mene tiče, uganil sem bojazen pred desetimi leti pri belem dnevu. Potem sem jo pretečeno zimo neke grudnove noči občutil.

In jaz sem prestal mnogo nevarnosti, mnogo vratolomnosti s smrtjo pred očmi. Imel sem mnogokrat dvoboj. Roparji so me pustili na cesti kakor mrtvega. Kot ustaša v Ameriki so me obsodili na vislice in v bližini kineškega pobrežja so me vrgli čez krov neke ladije v morje. Vsakokrat sem mislil, da sem izgubljen in bil s tem tudi hitro gotov, ne da bi se bil omečil ali občutil kako žalost.

Ali to ni bila bojazen.

Dozdevalo se mi je nekaj o nji v Afriki. In vender je bojazen hči severa; solnce jo razprši kakor meglo. Zapomnite si to dobro, gospoda moja. Pri orijentalcih se ne šteje življenje; ti so vedno udani; noči so čiste in prazne temnih bajk, duše proste onega črnogledega nemira, ki trapi možjane v mrzlih deželah. V orijentu je morda poznata panika ali bojazen ne.

In sedaj čujte, kaj sem doživel na afrikanski zemlji.

Hodil sem po nezmernih peščenicah na jugu Kvargle. To je jedna najčudovitejših dežel na svetu. Vi poznate ravno peščeno morje ob nezmernih obalah oceana. Mislite si toraj, da je ocean sam postal sredi nevihte pesek. Rumeni valovi peska se vzpenjajo kakor gore, nejednaki, razburkani, razlivajoči

*) Ta črtica je jako karakteristična za čudne domišljije pisatelja, kojega je pred kratkim zadela tragična osoda.

Neki časniki[1]), koje navdihajo in vodijo tujci, kateri zlorabijo našo gostoljubnost ter nam jo vračajo s psovanjem, jih proglašajo naravnost mučenikom in ako tako nadaljujemo, pride dan, ko se jim postavijo žrtveniki. Ni čuda tedaj, da solkanski prozeliti, ki se potegujejo za venec mučeništva, posnemajo one iz „Piedimonta“, in da celo skušajo prekositi jih v razdivjanosti. V resnici sem zvedel, da v Solkanu se je zgodil pred nekolikimi meseci drug brutalen čin proti Goričanom in tudi napada na kolesarje, ko so šli skozi Miren, nismo še pozabili. Ni čuda torej, da se ponavljajo taka dejanja, ako jih organi, čeprav podvrženi oni oblasti, ki je poklicana, da jih zatré, naravnost hvalijo in poveličujejo.

Tudi jaz se zahvaljujem, kakor prejasni gospod župan, po svoji moči prejasnemu gospodu namestništvenemu svetniku za razglas, ki ga je razposlal po okolici in kar je druzega ukrenil in o čemur govori presidijalni dopis, ki se nam je danes prebral in izražam željo, da bi imelo jedno in drugo oni uspeh, kateri želimo.

Opaziti pa moram, da žalibog razburjenost ne kaže, da bi se pomirila. Raznesel se je na umeten način infamen in ob jednem bedast glas, da so se Goričani stepli in ranili mej saboj, in časnik, ki je sprejel in prijavil to vest, zavijaje podatke preiskave, ter tako uplival na javno mnenje, ni bil zaplenjen. Isti časnik[2]) se je drznil celo napasti preiskovalnega sodnika glede njegovega delikatnega področja z očitnim namenom, da razdraži prebivalstvo; napadel ga je v drugič in še hujše in si še usojal kritikovati razglas politične oblasti, o katerem sem vam že pravil.[3]) Vse to častiti gospodje, je kakor olje v ogenj in daje pogum k novim podjetjem. In v resnici, v nedeljo 13. t. m. na vse zgodaj sta bila inzultovana v Solkanu dva Goričana, ki sta bila namenjena na Trnovo; jednako se je drugim godilo na cesti v „Val di rose“ in zopet drugim v Kojskem in predvčerajšnjim se je poskušal jednak napad v Ajševici.[4]) Kakor se vidi, valovi naraščajo in občinske oblasti niso zmožne brzdati jih; mirni del prebivalstva se da terorizovati po fanatičnih in surovih življih. Jasno je tedaj, da je treba energično postopati, da se vrne v našo deželo moteni red in oni mir, na koji je bila vedno ponosna.

Žalibog, Gorica, ki leži v neposredni bližini kraju, kjer so se zgodila ona dejanja, je mnogo izgubila na svojem dobrem glasu in svojih interesih kot zdravilišče. Gorica mora brez vsake krivde prenašati nasledke, ki se po moji misli ne dado preračunati in sicer kljub temu, da v očigled vsemu izzivanju znala ohraniti svojo starodavno mirnost.

Častiti gospodje, mi moramo tedaj povzdigniti svoj glas in ugovarjati proti rovanju hudobnežev, proti nesramnim in divjaškim činom, ki so se izvršili v bližnji okolici in povzdigniti glas v obrambo svojih interesov, katere nam spravljajo v nevarnost tuji nam življi.

Radi tega stavljam predlog, kojega nujnost je opravičena po tem, kar sem do sedaj govoril, da namreč občinski zbor glavnega mesta Gorice sklene:

1. Občinski zbor izraža svoj gnjev radi napada, ki se je izvršil v Solkanu na večer 5. avgusta 1893 proti štirim goriškim meščanom in izraža željo, da bi dotični storilci prišli v roke pravici.

2. Nalaga se eksekutivni oblasti, da ukrene na pristojnem mestu, da se energično in resno poskrbi, da bodo meščani varni svojega življenja in zdravja pred napadi slabo poučenih oseb, ki vznemirjajo bližnjo okolico“.

Takó je govoril „bodoči“ Goriški župan dr. Marani, kojega žalibog pitajo skoro sami Slovenci. Ko je končal, nastal je med svojatjo na galeriji strahovit vrišč, a Marani se obrne in pravi:

„Ne ploskajte gospodje, ne ploskajte, ker prežalostni so glasovi, ki so se danes razlegali v tej dvorani in vsekaj druzega je treba nego ploskanja, da preneha bolestni glas.“

Kaj je Marani menil s tem, je jasno. Reči je hotel: „Morite, režite, streljajte!“

Tak mož je dr. Marani. To človeče ima največ zaslug, ako so med Slovenci in Lahi nastali tako ostri odnošaji, kakor bolj skoro ne more biti. In ako bi trebalo iskati uzročitelje, tako naj se stopi kar v pisarnico k Maraniju, tam je središče hujskačev in nemirnežev od šefa do zadnjega sluge. Oni zloglasni Ippavitz, ki se je udeležil pretepa na tri Slovence pred goriškim kolodvorom, je Maranijev pisar.

Da je mestni zastop vzprejel predlog Maranijev, to je vse Slovence še bolj razdražilo. Kakó je mogel to storiti, predno je le količkaj pojašnjen oni dogodek na Solkanski cesti?

Proti takemu sklepu najodločneje protestujemo. Dobro bi bilo, ako bi protestovale vse slovenske občine v deželi.

Take hujskarije rodé pa za nas Slovence dober sad, kajti one dramijo naše prebivalstvo k odločnemu odporu. Prav je, le naprej! Bog in narod!

[1]) Namreč „Soča“ in „Rinnovamento“. Pis.
[2]) Namreč „Soča“. Pis.
[3]) To je bila res strahovita drznost! Pis.
[4]) Vse to je od kraja do konca zlagano. Pis.

Poslanec Šuklje in „Edinost“.

Glasilo Tržaških Slovencev objavilo je v svojih poslednjih dveh številkah jako temeljito in stvarno oceno programa, kateri je razvijal državni in deželni poslanec prof. Šuklje na svojem volilskem shodu v Novemmestu. „Edinost“ hvali g. poslanca nazore o naši domači politiki, ne strinja se pa ž njim gledé nekaterih narodno-gospodarskih vprašanj, n. pr. glede trgovinske pogodbe z Italijo, katero je ocenjeval g. poslanec zgol s stališča dolenjskih vinogradnikov. Na Šukljejevo državnozborsko politiko pa odgovarja Tržaško glasilo doslovno:

„Tužna je slika, katero je poslanec Šuklje razvil o splošni notranji politiki. V Dunajskem parlamentu so zelo gnjili odnošaji ne le zato, ker ni stalne večine, ampak še bolj zato, ker ni nikakve nade, da pridemo skoro do take večine. Krivi so seveda na vsem — Mladočehi. A čudno: v isti sapi, ko zvrača gospod Šuklje vso krivdo na Mladočehe, zatrjuje nam, da je bil vladni program tak, da mu ni mogel pritrditi tudi Hohenwartov klub.

Ne obsojajte torej istih Mladočehov — ki so že a priori zapisali na svojo zastavo najstrožjo opozicijo proti sedanjemu zistemu — ako niso hoteli istemu dovoliti dispozicijskega fonda potem, ko je izdal program, ki ni zadovoljil niti skromnega, meglenega Hohenwartovega kluba!

Avstrijski parlament je impotenten — in poslanec Šuklje je prepričan, da se ne bode mogel vzdržati sedanji položaj. Žal, da je tako! Ali na tem niso krivi Mladočehi — ta pristni produkt grehov sedanjega zistema — ampak grof Taaffe sam. Hiranje sedanjega parlamenta začelo se je v istem hipu, ko je grof Taaffe zapustil ono pot, kojo si jo je bil sam predčrtal v prestolnem govoru z leta 1879, ter krenil na drugo stran, kjer so se porodile punktacije za Česko in imenovanje barona Heina za Kranjsko ter se je utrdil sedanji zistem na Primorskem. Že s temi čini samimi — da ne govorimo o nepregledni vrsti druzih odredeb, v katerih vseh je jasno vidna nam neprijazna metoda — dokazal je njeg. ekscelenca, da se načelno identifikuje z nemškimi levičarji.

Vsej parlamentariški mizeriji in neznosnim odnošajem, na katerih toži gosp. Šuklje, niso krivi Mladočehi, ampak okolnost, da se je zelo poostril boj mej tistimi, ki hočejo jednakopravnost, in tistimi, ki je nočejo. Ta boj pa je poostril grof Taaffe sam s tem, da je jel — ali namenoma, ali samo na podlagi zgrešenih računov, nočemo danes preiskovati — bolj in bolj naganjati vodo na mlin tistih, ki nočejo jednakopravnosti. Saj drugače ni mogoče: bolj ko se merodajni činitelji nagibajo na stran onih Nemcev, ki nam ne hote niti tega privoščiti, da živimo, tembolj mora naraščati mej nami razburjenje, izvirajoče iz strahu za lastno bodočnost, za lastni obstanek. In vse gibanje na Češkem, in po takem tudi postopanje Mladočehov, ni druzega nego simptom ali pojav tega strahu glede na lastni obstanek. Tako si stvar mislimo mi in se menda ne motimo, ako trdimo, da g. poslanec Šuklje zamenjuje posledice z vzroki: Mladočehi niso vzrok sedanjim homatijam, ampak le posledica čudne taktike sedanjega zistema, katera je privela do teh homatij.

Mladočehi so morda nekako zlo za hipni sedanji položaj, ali potrebno zlo so, ne jedenkrat, ampak stokrat potrebno. Da ni bilo tako odločnega odpora s strani naroda češkega, da se je vse mirno izvršilo, kar je nameraval g. Plener v sporazumljenju se sedanjim zistemom, Bog zna, da ni bilo že zakonito uveljavljeno nadvladje nemškega plemena v Avstriji!!!

Voz je torej temeljito zavožen, to pripoznava

Dalje v prilogi.

se kakor voda. Na to razdivjano morje pripeka solnce ekvatorja z neusmiljeno vročino. Splezati se mora na ognjene jezike zlatega peska, plezati brez konca, brez miru, brez sence.

Bila sva dva naših, spremljana od osem spahijev in štirih veljblodov z njihovimi gonjači. Govorili nismo nič, bili smo onemogli, smrtno utrujeni, žejni kakor razbeljena puščava pod nami. Vse je bilo tiho. In zdaj se je pojavila čudna prikazen, katera je potovalcem po teh izgubljenih deželah predobro znana.

Nekje v naši bližini, v negotovi smeri, je udarjal tambor, skrivnostni tambor puščave. Razločno so se čuli udarci, zdaj glasneje, zdaj bolj tiho, kajkrat so popolnoma prenehali, pa vedno se je skrivnostno udarjanje pričelo znova.

Prestrašeni Arabci se spogledajo in jeden izmej njih pravi po svoje: „Smrt je nad nami!“ In kar najedenkrat strmoglavi moj prijatelj in spremljevalec raz konja, zleknila ju je solnčarica na tla.

In dve uri, ko sem se jaz zaman trudil, priklicati v življenje nesrečneža, kojega sem ljubil kakor brata, dve uri se je neprestano razlegalo jednolično, skrivnostno in nerazumljivo udarjanje. In jaz sem čutil, kako mi je strah pretresal mozek, pravi strah, grozna bojazen, v očigled mrtvega trupla, v tem kotlu mej štirimi peščenimi gorami, mej tem, ko je neznan odmev, oddaljen dvesto milj od vsake francoske vasi, prinašal na uho hitre in pravilne udarce na boben.

Ta dan sem razumel, kaj se pravi, bati se. Pri drugi priliki pa sem se osvedočil še bolj . . .“

Tu je kapitan pretrgal pripovedovanje.

„Oprostite, gospod! — Kedo pa je udarjal na boben?“

„Tega ne vem,“ odgovori potnik; „nikdo ne ve. Francoski častniki trdijo, da je to odmev, kateri nastaja od peska, ki ga vzdiguje veter in spušča na opaljeno, posušeno, kakor usnje trdo listje neke rastline. Opazilo se je namreč, da se je ta pojav ponavljal vselej v bližini teh rastlin.

To bobnanje naj bi bilo torej le fantastičen odmev. Ali ta razlaga se mi je dala pozneje.

Zdaj pa k mojemu drugemu dogodku.

Bilo je v zadnji zimi, v severovzhodni Franciji, v nekem gozdu. Noč se je storila dve uri poprej, tako je bilo nebo temno. Vodnik mi je bil nek kmet, kateri mi je stopal ob strani; korakala sva po ozki, s koreninami prepreženi stezi. Veter je majal in upogibal vršičke dreves in zeblo me je, dasi sem bil dobro oblečen.

Spati bi morala in jesti ne daleč od nas pri nekem logarju, kamor sem šel na lov.

Vodnik moj je večkrat pogledal proti nebu in dejal: „Slabo vreme!“ Potem mi je pripovedoval o ljudeh, h katerim sva šla. Oče je bil pred dvema letoma ustrelil lovskega tatu in od tedaj je postal nekako nemiren, kakor da bi ga mučil spomin na nekaj. Oba oženjena sinova sta živela pri njem.

Tema je bila tako gosta, da nisem mogel ničesar več videti in gozd je skrivnostno šumel. Konečno zapazim luč in moj spremljevalec potrka na vrata neke logarske koče. Prestrašeni kriki žensk so nama odgovarjali, potem vpraša pridušén možki glas: „Kedo je tu?“ Moj spremljevalec pové ime. Vstopiva. Nepozabljiv prizor se je pokazal nama.

Star mož belih las, kojemu je sevala blaznost iz očij, pričakoval je naju z nabito puško sredi kuhinje, sinova mu pa sta oborožena s sekirami čuvala vrata. V temnem kotu sta klečali dve ženski, obraz obrnjen v steno.

Povedala sva njim, kedo sva. Starec je prislonil puško k steni in ukazal, pripraviti meni sobo. Ko se ženski nista ganili z mesta, prične pripovedovati:

„Glejte, gospod, jaz sem usmrtil nekega človeka, to noč bode dve leti. V preteklem letu me je prišel klicat, in nocoj ga zopet pričakujem.“

Potem pristavi z glasom, ki mi je izvabil smehljaj:

„Zato smo tudi vznemirjeni“.

kar brez ovinkov tudi gosp. Šuklje. In g. Šuklje je toliko lojalen, da pripoznava nadalje, da brezvspešnost naših prizadevanj opravičuje tiste, ki silijo v opozicijo.

Kaj naj store torej naši poslanci? Gospod Šuklje nam daje razumeti, da se slovenski poslanci ne bodo mogli izogniti opoziciji, ker jih „naravni razvoj situvacije sili v opozicijo“. To so lastne besede g. poslanca. Tako je tudi res. Toda g. poslanec bi želel še par mesecev odloga. Čemu? Kakih pojasnil morete pričakovati od par mesecev, ko imate za seboj že leta — žalostnih skušenj, leta „brezvspešnosti naših prizadevanj“? Gosp. profesor utemeljuje svojo zahtevo z oziri na „najsvetejše domovinske interese in na velike državne koristi“. Na to nam je pripomniti, da opozicija često lahko popravi to, kar je zagrešila gospodujoča stranka z ozirom na domovinske interese in državne koristi; tudi v opoziciji se stranka lahko kaže lojalno in trezno.“

Ta odgovor ponatisnili smo doslovno zategadelj, ker je v njem razodeto tudi naše mnenje o parlamentarnem položaju.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. septembra.

Kombinacije o novih ministrih.

Iz Lvova javila se je v četrtek vest, da vstopi gališki namestnik grof Badeni na jesen v ministerstvo in da prevzame portfelj notranjih del. Verojetna ta vest pač ni, zakaj grof Badeni je prav kot namestnik tako važen faktor za notranjo in za vnanjo politiko, da je skoro nenadomesten. — „Budapester Tagblatt“ bavil se je te dní obširno z vprašanjem, zakaj je bil imenovan samo začasni voditelj vojnega ministerstva in ne definitivni vojni minister. List pravi, da sedanji voditelj vojnega ministerstve baron Merkl postane tudi minister, da pa zato ni bil takoj imenovan, da bi se domobranski minister ogerski, baron Fejervary, ki aspirira na to mesto, ne čutil užaljenega. Odločilni krogi ne marajo Fejervarija, ker je preveč samostalen in bi se ne oziral na želje raznih krogov tako, kakor Merkl. — V koliko je resnice na tem poročilu, ne moremo povedati.

Pohvaljeni Poljaki.

Cesarjeve besede, v Jaroslavu izrečene, so še vedno predmet obširnim časnikarskim razpravam. Levičarski listi izvajajo iz njih, da se bode sestavila poljsko levičarska večina in sicer da bo to delo prevzel gališki namestnik. Staročeški listi dokazujejo, da so bile cesarjeve besede naperjene zoper mladočeško gibanje, oficijozni listi pa hvalijo Poljake in razmere na Gališkem kot uzorne in vzgledne za vse druge kronovine. Nam se še ne sanja ne, dokazovati, kako poljska šlahta izkorišča politično situvacijo v svojo hasen, tudi nečemo popisovati kar nič uzornega razmerja mej Malorusi in Poljaki, ki je primeroma tako, kakor mej Madjari in Rumuni, niti navajati dokazov, da oportunistiška politika koristi samo plemenitašem in židom, nikakor pa ne narodu, kateri gospodarsko, intelektuvalno in moralno strahovito hitro propada. To so precej znane reči in če oficijozni listi hvalijo Poljake in gališke razmere, ne smemo verjeti, da se to godi, ker so razmere v Gališki res vzgledne in ker so Poljaki res najbolj patrijotični politiki. Uzroki so vsi drugi. Oficijozna „Presse“ je svoj čas naravnost priznala, da se je Gališki koncem šestdesetih let zato dovolila avtonomija, da so se dali porabljati kot orožje zoper Čehe in Slovence. S tem, da so dobili Poljaki zase samoupravo in da so jim bili izročeni Malorusi, pridobila jih je vlada za cislajtanizem in ker jih nujno potrebuje kot važne šahove figure v vnanji politiki, zato jih pita tudi sedaj z mastnimi koncesijami na troške drugih avstrijskih narodov. To je cela tajnost vladne naklonjenosti napram Poljakom. Ti tirajo protislovansko politiko in ker je tudi vnanja politika države protislovanska, zato je mej vlado in Poljaki tako lepa harmonija. Dokler je bila evropska konstelacija in vladna vnanja politika drugačna nego sedaj, bila je Dunajska vlada Poljakom ravno tako malo naklonjena, kakor Slovencem in Čehom. Take so faktične razmere in naj pisarijo oficijozni listi kar hočejo, tega kar smo povedali da je uzrok vladni naklonjenosti, ne more nihče utajiti.

Staročeška popustnost.

Že večkrat se je očitalo Staročehom, da se tudi pri najvažnejših narodnih stvareh ravnajo po volji vlade, toliko bolj pa še takrat, kadar bi kaka reč utegnila podpreti mladočeško taktiko. Pred kratkim stavil je bil neki mladočeški obč. svetnik Praški nasvet, naj se v dan 12. septembra slovesno praznuje obletnica, kar je bil izdan cesarski reskript, s katerim se je priznalo državno pravo češko. Ta reskript izdan je bil za časa grofa Hohenwarta l. 1871. Obč. svet je volil posebno komisijo, katera je odklonila nasvet, češ, da bi praznovanje tako znamenitega reskripta bilo zoper načela pametne taktike.

Vnanje države.

Mejnarodni položaj.

„Kölnische Zeitung“ javlja iz Peterburga, da še ni gotovo, ali pride rusko brodovje v Toulon ali ne, zlasti pa da se še ne vé, kdaj bi imelo priti in v katerem pristanu bi se ustavilo. V nekaterih ruskih diplomatičnih krogih se trdi, da se bo po tem rusko-francoskem sestanku razglasila alijančna pogodba. — „Novosti“ pišejo jako ostro o obisku italijanskega prestolonaslednika v Alzaciji in Lotaringiji ter pravijo, da nemške vojaške vaje v Alzaciji nimajo skoro nikakega strategičnega pomena, pač pa da so rezka politična provokacija. Da so se okolu nemškega cesarja zbrali razni nemški vladarji, ni nič čudnega, ali čudno je, videti mej pruskimi in saskimi uniformami italijansko uniformo princa Viktorja Emanuela. — Drug ruski list pravi, da se bode z obiskom ruskega brodovja v Toulonu jasno pokazalo, da Italija in Nemčija nista tista sila, ki razsoja v Evropi. — Francoski listi pišejo srdito o obisku italijanskega prestolonaslednika in priporočajo, naj se začne brezobzirna borba zoper italijanske državne papirje. Imeteljem italijanske rente priporočajo, naj se tega papirja znebe, ker je patrijotična dolžnost vsakega Francoza, potisniti te papirje na nivô portugalskih papirjev, katerih nihče še zastonj ne mara.

Papež in francoske volitve.

„Pol. Corr.“ javlja iz Pariza, da je papež obvestil francosko vlado, da ostane njegova politika napram Franciji ista, kakor doslej, vzlic izidu volitev. Zajedno izrekel je nadejo, da bo Francija upoštevala zmernost vatikanske politike in bo napram Vatikanu postopala takisto, kakor Vatikan napram Franciji. Klerikalna stranka je uvidela, da sama ne more premeniti pravca francoski notranji politiki in zako skuša sedaj izkoristiti mejnarodni položaj. Dosegla ne bo ničesar. Tudi današnji vladi je vodilno načelo Gambettin vzklik: Le clericalisme — voilà l' ennemi.

Home-rule.

Perska zbornica še ni dognala razprave o home-rule predlogi. Dasi ni kar nič upanja, da bi obveljala in da bi bil odklonjen predlog vojvode Devonshirea, vender so se tudi Gladstoneovi prijatelji potegnili za načrt svojega voditelja. Posebno znamenit je bil govor Roseberyjev. Kakor znano, je Earl of Rosebery minister vnanjih del in nič preveč goreč prijatelj home-rule predloge. Povdarjal je, da angleški konservativci in liberalci niso jedini v tem, kako je vladati Irsko, da so različnega mnenja kako pomiriti Irce. Ker je stvar v največjem državnem interesu, je dolžnost perske zbornice, da dobro preudari, kako sodbo jej je izreči. Dve poti sta jej odprti: ali odkloniti predlogo, ali pa jo v principu vzprejeti in jo v posamičnostih prenarediti. Ako bi se perska zbornica odločila za prenaredbo, vzprejela bi vlada njene nasvete z obema rokama. Perska zbornica ima moč, da lahko doseže porazumljenje obeh velikih strank in ko bi to storila, izkazala bi državi največjo uslugo. Govornik je poudarjal, da ni nič preveč entuzijazmiran privrženec home-rule predloge, ker se mu kolikor mogoče tesna unija zdi potrebna, ali tako velikega naroda, kakor so Irci, ni smeti odtujiti državi, ampak skrbeti, da se pomiri in sprijazni, in zato je home-rule primeren nasvet. — Oglasilo se je še več drugih govornikov. Glasovanje o Devonshireovem predlogu bo najbrž danes.

Dopisi.

Iz Ločnika, 7. septembra. [Izv. dop.] (Naše razmere.) Rekurz tukajšnje konservativne stranke proti zadnjim volitvam še ni rešen in gosp. Bregant še vedno županuje v Ločniku v veliko nevoljo naših iredentovskih renegatov na „ič“. Da jih to res peče, pokazal je zloglasni P. očitno v neki krčmi, zmirjajoč in psujoč navzočnega župana tako, da je s tem izzval (kakor Lahi povsod delajo, Ajševica, Podgora, Babš!) navzoče mirne pivce toliko, da so ga neki prav dobro „naromplali“. Če nečejo poklicani faktorji kaznovati takih hujskačev, in nemirnežev, ki delajo proti domačinom in državi, moramo si pa sami pomagati! Pri nas je prišlo že tako daleč, da pravice ne najdemo povsodi, nasprotno, še potuho se marsikje daje našim izzivačem, ter obsoja v ječe mirne in krotke ljudi, če si branijo življenja.

Toda zašel sem, ker namen mi je pisati bolj o Ločniških razmerah.

Razen znanega, že omenjenega P., imamo tu še nekega druzega rogovileža in hujskača, ta je g. Marega Jožef, dacar in krčmar.

Temu ultra lahonu tekne slovenski kruh sicer prav dobro, a Slovencev pa nikakor ne more. Stariše, ki pošiljajo otroke v slovensko šolo, ustavlja kar na cesti, ter jih obdeluje, isto tako tudi otroke same. Njegova krčma je shajališče iredentovcev, ki tu kričé in tulijo vsako nedeljo do polnoči in čez. Prepevajo ali bolje krulijo posebno dve pesmi, s katerimi se žali in izziva Slovence in vender se jim to ne prepove. — Kje bi bila že prepoved, če bi Slovenci tako žalili Furlane! Toda vse kaže, da nas Slovence hočejo tirati do skrajnosti, do —!

In kaj mislite, da se to vrši samo v zaprtih prostorih? Kaj še! Ko se taka druhal (navadno

---

Skušal sem ga pomiriti, kakor sem ga mogel, pripovedoval sem jim razne dogodke in posrečilo se mi je, prestrašene duhove osrčiti.

Za ognjiščem je dremal star pes, z gobcem mej tacami, jeden tistih psov, ki so podobni gotovim ljudem.

Zunaj je tulil vihar okrog koče in pri svitu bliska sem videl skozi malo, zamreženo luknjico v vratih, kako se klanjajo veje dreves in udarjajo ob vrata.

Vkljub mojemu prizadevanju, da bi pregnal nemir, polastil se je vedno znova ljudij. Nejevoljen radi otročje prazne vere se dvignem, hoteč oditi v svojo sobo, kar skoči starec po konci, zgrabi puško in s tresočim glasom pravi: „Tukaj je zopet! Tu je! Jaz ga slišim!“ Ženski v kotu sta zopet padli na kolena zakrivši si obraz, sinova pa zopet zavihtita sekiri. Ravno hočem spet poskusiti, pomiriti jih, ko se vzbudi pes; s povzdignjeno glavo in stegnjenim vratom se vzdigne, gleda z napol odprtimi očmi v ogenj in zažene ono grozno tulenje, kakoršno samotnega potnika na deželi tako pogosto plaši o nočnem času. Vseh oči se upro v njega. On pa stoji nepremično, z upognjenim hrbtom, kakor da gleda nekaj groznega, in začne zopet tuliti pred nevidnim, neznanim, ali brezdvomno strašnim, kajti dlaka se mu je ježila na koži. Mrtvaško bled zakriči logar: „Vidi ga! Čuti ga! Bil je tu, ko sem ustrelil!“ In ženski sta tulili, kakor da se gre s psom za zastavo.

Vkljub moji hladnokrvnosti me je spreletavala zona. Strašno je bilo gledati prikazen, ki jo je imela žival na tem mestu, o taki uri, mej temi prestrašenimi ljudmi.

Celo uro je tulil pes, ne da bi se zganil ali premaknil z mesta. Tulil je kakor v groznih, strašnih sanjah. In strah, grozen strah se je polastil tudi mene. Bojazen — pred čim? Kaj jaz vem, ali bojazen je bila.

Stali smo nepremično, bledi, pričakujé strašen dogodek, samo uho, z utripajočim srcem in zgruzeč se pri najmanjšem šumu. Ta žival nas je storila blazne! Kar se vrže kmet, ki je bil prišel z menoj, na psa, ga v paroksizmu strahu vzdigne in vrže skozi vrata, ki so držala na malo dvorišče.

Pes takoj obmolkne, mi pa smo čakali še v večji tišini. Kar na jedenkrat se vsi stresnemo; neko bitje se je plazilo ob zidu proti vratom, držečim na prosto. Potem se vrže proti vratom, ter jih obotavljaje skuša odpreti s tipajočo roko. Dve minuti, ki sta nas storili blazne, nismo slišali ničesar. In vračalo se je vedno zopet, tipaje ob zidu. Praskalo je na vrata prav lahko, kakor kak otrok z nohtom. Nenadoma se prikaže pri luknji v vratih bela glava z očmi, žarečimi kakor ognjene kroglje. Iz ust se je prikradel nekak nejasen glas, kakor otožno mrmranje.

Strašen grom je stresel kuhinjo. Starec je bil strelil. Sinova popadeta v trenotku mizo, vlečeta jo za vrata in postavita nanjo omaro.

In jaz vam prisežem, da mi je pri poku puške pretresla srce in dušo taka groza, da sem mislil, da bom zgubil zavest in umrl strahú.

Ostali smo tako do jutra, nezmožni ganiti kak ud ali izpregovoriti besedo, sključeni v tihi grozi.

Nismo si drznili odpreti vrat, dokler ni prisijal skozi špranjo v steni jutranji svit ter nam pokazal, da je dan.

Pred vratmi je ležal naslonjen na steno, star pes, kojemu je krogla iz logarjeve puške razdrobila glavo.

Zapustil je bil malo dvorišče, pleplazivši se skozi malo vrzel v plotu.“

Mož z ogorelim obrazom je umolknil, potem pravi:

„To noč mi kljub vsemu temu ni pretila nobena opasnost, a rajši bi hotel še jedenkrat preživeti vse ure, v katerih sem bil v najhujših nevarnostih, nego oni trenotek, ko se je zapalila puška na glavo pred malo luknjico v vratih.

vsako nedeljo in praznik) napije in zapusti krčmo, tedaj nadaljuje svoje vpitje po ulicah, tako da je človeka groza, ako mu niso živci posebno utrjeni. Spati o takih časih pa nikakor ni mogoče, kajti kričanju, vpitju, preklinjanju pridruži se večkrat godba s harmoniko, streljanje, metanje kamenja v vrata in okna itd. Ali ni to lep red in mir v naši vasi, kjer je „quella brava gente“ kakor piše judovski list v Gorici. Da, „brava gente“ — zrela za Abruce!

Mislili si bodete, dragi čitatelji, tu bi se bilo treba pritožiti na glavarstvo. Da, da, to se stori ali od te oblasti pride poizvedba na slavno c. kr. žandarmerijo in ta naša slavna c. kr. žandarmerija ima pa svoje stanovanje daleč od ceste v najbolj skritem kraju, kjer jo prav nikdo ne moti v mirnem in sladkem spanji.

Tukajšnja slovenska šola je pričela 1. t. m. tretje šol. leto a vrtec drugo. Če sem dobro poučen, naraslo je število zlasti v prvem zavodu precej v primeri z lanskim letom vkljub neprestanim vsakovrstnim in vsestranskim agitacijam in podkupljevanju naših tukajšnjih nasprotnikov, mej katerimi nosita zvonec zlasti omenjena P. in M.

Omenjam naj še h koncu, da slovenske propovedi še nimamo v Ločniku in da se v cerkvi sploh vse v furl. jeziku naznanja ljudstvu, ki nima, se ve, od tega nikakega dobička, ker ne razume jezika. Tako se skrbi pri nas za naš dušni in telesni blagor. Hvala!

Dirka Zagreb-Celje-Ljubljana.

„Zaveza hrvatskih in slovenskih biciklistov“ priredila je včeraj prvo veliko dirko iz Zagreba v Ljubljano. Dirka se je izvrstno obnesla in je „Zaveza“ na ta svoj vspeh lahko ponosna. V Zagrebu bil je start na Jelačićevem trgu pred „Narodno kavano“, od koder so se dirkači odpeljali točno ob 6. uri zjutraj. Dirkali so naslednji gospodje: Lj. Stiasny, Z. Bohinec, Mirko Bothe, Julij Mihelić, V. Heinzel, Vilj. Boršić, M. pl. Hržić, N. Šašek, R. Barč, E. Kristan, J. Mišić, M. Novak, dr. A. Kapus in D. Kohut. Kakor znano, napravljena so bile na potu, določenem za dirkanje, kontrolne postaje. Dirkači so se peljali čez Samobor, Čatež, Sevnico, Zidani most, Celje, Vransko in Trojane. Da se vidi, kako so dirkači tekmovali mej seboj, navedimo beležke, narejene na kontrolnih postajah.

V Krško so prišli gg. Heinzl, Bohinc, dr. Kapus, Boršić, Mihelić, Novak in Bothe vsi ob 8. uri 47 m.; Barč 8. uri 55 m.; Kržić 8. uri 59 m.; Sašek 9. uri 15 m. (s polomljenim kolesom) Kohut 9 uri 17 m.; Stiasny 9. uri 40 m. in Mišić 10. uri 5 m. (oba s polomljenima kolesoma).

V Sevnico so prišli: Mihelić 9. uri 44 m.; Boršić 9. uri 44$^1/_5$ m.; Bohinec 9 uri 46 m.; dr. Kapus 9. uri 47 m.; Bothe 9. uri 48 m.; Heinzel 9. uri 48 $^2/_5$ m.; Novak 9. uri 48$^4/_5$ m. Tu so bili dirkači še precej vkupe.

V Zidani most so prišli: Mihelić 10. uri 35 m.; dr. Kapus 10. uri 43 m.; Boršić 10. uri 45 m.; Bothe 10. uri 46 m.; Bohinc 10. uri 47 m.; Novak 11. uri 6 m.; Heinzel 11. uri 7 m.; Sašek 11. uri 30 m.; Barč 11. uri 51 m.; Stiasny 11. uri 57 m.; Hržić 12. uri 3 m.; Kohout 12. uri 26 m.

V Celje so prišli: Mihelić ob 11 uri 52 m., dr. Kapus 12 uri 3 m., Bothe 12 uri 15 m., Bohinec 12 uri 30 m., Novak 12 uri 32 m., Heinzel 12 uri 52 m., Šašek 1 uri 20 m., Hržić 1 uri 37 m., Stiasny 1 uri 41 m.

Na Savinjski most so prišli: Mihelić ob 42 uri 45 m., Bothe 1 uri 24 m., Bohinec 1 uri 45 m., Novak 1 uri 45 m., Heinzel 2 uri, Šašek 2 uri 30 m., Hržić 2 uri 40 m., Stiasny 2 uri 48 minut.

Na kontrolni postaji Trojane zaostal je g. Mihelić, ki je bil doslej prvi; prišli so na postajo Bothe ob 3 uri 19 m., Bohinec 3 uri 20, Mihelić 3 uri 28 m., Novak 3 uri 33 m., Heinzel 4 uri 18 m., Šašek 4 uri 23 m., Hržić 4 uri 34 m.

Na zadnji kontrolni postaji, na Viru, bilo je razmerje že drugače. Prišli so na postajo: Bohinec ob 4 uri 30 m., Bothe 4 uri 40 m., Mihelić 4 uri 44 m., Novak 4 uri 52 m., Heinzel 5 uri 38 m. in Šašek 5 uri 55 m.

V Ljubljani bil je cilj postavljen pri sv. Krištofu, kjer sta na mlajih vihrali slovenska in hrvatska zastava in kjer je bilo razsodišče pod predsedstvom gosp. dra. Dečka iz Celja. Okolu 4. ure zbralo se je na Dunajski cesti mnogo občinstva, ki je radovedno pričakovalo, kdo izmej dirkačev pride prvi na cilj. Po peti uri čuli so se klici: Zdaj pridejo! Vse je vrvelo in sililo v prvo vrsto, da vidi zmagovalca in krepki Živio-klici so pozdravljali člana biciklišekga kluba „Ljubljane“ gosp. Zmagoslava Bohinca, ko je v najboljši konticiji prispel prvi na cilj ob 5 uri 10 m. 2$^1/_2$ sek. Drugi prišel je na cilj gosp. Mirko Bothe (I. hrv. bicikl. društvo) ob 5 uri 22 m. 29 sek.; tretji gosp. Julij Mihelić (I. hrvatsko bicikl. društvo) ob 5 uri 42 minut 1$^3/_{10}$ sek.; četrti gospod Mirko Novak (Sokolski klub) ob 5 uri 43 minut 45 sekund, peti g. Vekoslav Heinzel (I. hrv. bic. društvo) ob 6. u. 25 m, in šesti g. N. Šašek (Sokolski klub) ob 6. uri 40 min. Prvi štirje dirkači prišli so v teku 12 ur na cilj in dobé vsi častno svetinjo. Prvi trije dobé, kakor smo že naznanili, častna darila, in sicer v vrednosti 100 k., 50 k. in 30 k., zmagovalec g. Bohinec pa še zlato svetinjo in priimek „Prvak hrvatsko-slovenske Zaveze.“ Gospod Novak dobi časovno svetinjo.

Tako častno in dostojno se je završila ta lepa dirka, za katero je zavladalo v vseh Ljubljanskih krogih največje zanimanje in s katero so si vrli naši kolesarji pridobili mnogo ugleda in veliko novih prijateljev.

Zvečer zbrali so se hrvatski in slovenski biciklisti v prav obilem številu na vrtu pri Ferlincu k prijateljski zabavi. Tudi druzega odličnega narodnega občinstva je bilo toliko, da so bili zasedeni vsi prostori. Navzoče zmagovalce pozdravljalo je občinstvo jako simpatično. Deželni poslanec dr. Dečko pozdravil je s toplimi besedami vse navzoče bicikliste, posebno brate Hrvate. Mladina dveh bratskih narodov zjedinila se je, da složno goji kolesarski sport. Nazdravil je metropolama Zagrebu in Ljubljani in vzajemnosti hrvatsko-slovenski. V imenu Hrvatov zahvalil se je predsednik I. hrv. bic. kluba g. Solar, poudarjajoč v krepkih besedah, da je ideja vzajemnosti storila zopet lep korak naprej. Sami smo si dovolj, ni se nam treba naslanjati na tujce. Živio torej sport jugoslovanski! Pevci zapeli so „Liepa naša domovina“, katero je pelo ž njimi vse občinstvo stojé in razoglavo. G. E. Kristan nazdravil je ognjevito skupni domovini hrvatsko-slovenski in njeni bodočnosti, kajti v duhu našem ni meje mej bratskima narodoma hrvatskim in slovenskim. Vsi govori bili so navdušeno vzprejeti. Pevci zapeli so zopet „Hej Slovani“ in ponavljal se je prizor kakor poprej. Mej petjem zborov in čveterospevov je hitro in prijetno minil čas. V čveterospevih je posebno omilil milozvočni tenor g. Šašeka, ki je navzlic temu, da je prevozil 200 kilometrov, pel upravo neumorno.

Jutri ob 11. uri zjutraj je slavnostni korzo v naznačenem redu. Popoludne ob 4. uri pa dirka od Koslerja do Št. Vida, in sicer:

I. dirka na 2 kilometra daljine za prvence: Dr. Albin Kapus (Celjski klub), Ivan Seunig, Josip Murnik, Božidar Vernik, klub slov. biciklistov „Ljubljana“.

II. dirka na 10 kilometrov za prvenstvo slov. kolesarjev in kluba slov. biciklistov „Ljubljana“: Dr. Albin Kapus (Celjski klub), Ernest Koželj, Zmagoslav Bohinec, Ljudevit Stiassny, Ivan Seunig. klub slov. biciklistov „Ljubljana“.

III. dirka na 3 kilometre: Ivan Seunig (klub slov. biciklistov „Ljubljana“), Rudolf Guthardt, Rudolf Barč, Vilim Boršić, Nikola Šašek, Etbin Kristan, Mirko Novak, Dragotin Kohout, člani biciklišekga kluba Sokol „Zagreb“. — Darila in svetinje so razstavljene v prodajalnici g. Sossa.

Pri Koslerji svira Bleška zdraviliška godba. Program obsega tudi več slovanskih točk. Dirka se vrši pri vsakem vremenu. Koncert pa je v slučaji neugodnega vremena zvečer pri Ferlincu.

Domače stvari.

— („Novice“) priobčile so v petek članek, v katerem se bavijo s premembo v vodstvu Alojzijevišča. Mej vrstami se bere, da je bil dosedanji prezaslužni vodja č. g. prof. Tomo Zupan odstranjen iz političkih nagibov, ker ni hotel gojencem že v šolarskih letih ucepljati načel Missia-Mahničevega brezdomovinstva ampak, je vzgajal v duhu Pogačarjevem. Novoimenovani vodja bo gotovo z veseljem delal po drugih načelih. Toliko za danes, sicer pa bodemo o tej stvari govorili še obširneje.

— („Radogoju“) sta pristopila kot ustanovnika: gospod dr. Andrej Ferjančič, državni poslanec, in gospod Rajko Arce, c. kr. poštni oficijal, vsak z doneskom 100 kron. — Živila!

— (Odbor „Radogoja“) imel je 7. t. m. svojo prvo sejo, katere se je poleg tukajšnjih gospodov odbornikov udeležil tudi vnanji odbornik g. dr. J. Srnec. G. dr. Aleksij Rojic v Gorici, in g. Ivan Šabec v Trstu obžalujeta, da jima ni mogoče prevzeti odborništva. Odbor je sklenil naprositi zavedne rodoljube po slovanskih pokrajinah, da prevzamejo kot zaupni možje „Radogoja“ društveno poverjeništvo. Naloga zaupnih mož bi bila, pridobivati društvenikov, zlasti podpornikov. — Za društveno leto 1893/4 podelil je odbor štiri podpore po 400 kron, in sicer po jedno filozofu, juristu, tehniku in glasbeniku. Način izplačevanja uredil je tako, da bode po mogočnosti vsestransko zadoščeval društvenim namenom. — Načelno je sklenil pokriti podporo le z dohodki glavnice in tekočimi doneski, in le v kolikor ti dopuščajo, dovoliti tudi podpore za takse pri izpitih. — Častite društvenike prosi odbor, pošiljati svoje dopise o društvenih zadevah tajniku gospodu prof. Karolu Pircu, denar pa blagajniku, gosp. c kr. notarju Iv. Plantanu.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista poslali so kronine darove: Na Bledu nabrala je rodoljubna gospodična Marica Gorupova iz Ljubljane 42 kron v veseli družbi hrvatsko-slovenski. Živila vrla nabiralka in rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Podgradska podružnica sv. Cirila in Metoda — jedina v Istri —) pristopila je kot ustanovnica k družbi sv. Cirila in Metoda za Istro s svoto 200 kron., nabrano iz prostovoljnih doneskov.

— (Vpisovanje učencev v šolo „Glasbene Matice“) se bode vršilo dne 15., 16., 17. in 18. septembra t. l. zjutraj od 10.—12. ure, in popoludne — izvzemši 17. sept. — od 4.—6. ure v šolskih prostorih (knežji dvorec, II. nadstropje.) V to šolo vzprejemajo se le otroci članov „Glasbene Matice“. Vpisnina znaša 1 gld., članarina 2 gld. za celo leto, šolnina pa 1 gld. 50 kr. na mesec. Od šolnine se za I. polletje ne more oprostiti noben novo vstopivši učenec, temveč še le od II. polletja naprej, ako je dotičnik reven, nadarjen in marljiv.

Odbor.

— (Na c. kr. veliki gimnaziji v Ljubljani) prične se šolsko leto 1893/94 s slovesno mašo k sv. Duhu dné 18. septembra. Učenci, kateri želé na novo vstopiti v prvi razred, oglasiti se morajo spremljani od svojih starišev ali njih namestnikov dné 15. septembra dopoludne pri ravnateljstvu s krstnim listom in obiskovalnim spričevalom ter izjaviti, želé li biti vzprejeti v slovenski ali nemški oddelek prvega razreda. V ostale razrede na novo vstopajoči učenci se vzprejemajo dné 16. septembra od 9.—12. ure, učenci pa, ki so doslej obiskovali ta zavod, dné 17. septembra dopoludne. Vzprejemne skušnje za prvi razred se pričnó dné 16. septembra ob 8. uri zjutraj, ponavljalne in dodatne skušnje se morajo opraviti dné 16. in 17. septembra.

— (Na Ljubljanskem učiteljišči in na dotičnih vadnicah) se prične šolsko leto v ponedeljek dne 18. septembra. Gojencem se je oglašati dne 14. in 15. t. m. zjutraj. Zahteva se za vzprejem v I. tečaj učiteljišča, da so dovršili 15. leto in se podvržejo vzprejemnemu izpitu. — Učenci za vadnici se morajo oglasiti najdalje do 16. t. m. Dne 14. in 15. se vršé ponavljalni, dne 16. t. m. pa vzprejemni izpiti.

— (Dolenjske železnice.) Na Ljubljansko-Kočevski progi so glavna dela do cela dovršena in je proga v povsem urejenem stanji in za otvoritev pripravljena. Dasi pa se namerava ta slovesno otvoriti dné 26. ali 27. t. m., je otvoritev sama vender — kakor smo poizvedeli — odvisna od prihoda trgovinskega ministra markija Bacquehema, ki se je bode osebno udeležil. Vsakako je upati, da se to zgodi zadnje dni tekočega meseca. Zajedno z otvoritvijo določil se bode tudi vožni red za to progo.

Dalje v prilogi.

— (Poštni komisar gosp. Corá in — poštni pečati.) Pretekle dni inspiciral je gosp. poštni komisar Corá nekatere poštne urade na Dolenjskem in prišel mej druzimi tudi v nek kraj, čegar imé se glasi slovenski in nemški jednako. Gosp. komisar je pri tej priliki sicer dejal, da so poštni pečati v prvi vrsti namenjeni za — uradno osobje (sic!), ipak je ob jednem prašal v tem kraji, kako se njega ime glasi in piše nemški in kako slovenski. — Radovedni smo zdaj le na to, če bodo odslej kraji, ki imajo le nemške poštne pečate, dobili na nje tudi slovenske, ali pak bodo morala stoprav — županstva „pritisniti“ na ta — ravnopravnostni register!

— (Glas iz občinstva.) Kdor vé, kako stroge naredbe so bile izdane glede kolere, kako se pazi na snažnost, ta se čudom čudi nesnagi na krajih, kjer stoje fijakarji. Na takih krajih na pr. pred „Slonom“ leži nesnaga noč in dan na mestu, smrad pa je časih tak, da se čuti daleč na okoli. V drugih mestih je navada, da mora izvoščik takoj odpraviti nesnago in tla z vodo politi. To bi se tudi pri nas lahko uvedlo, in bi fijakarji vsaj šetalce na trotoirju malo menj zabavali s slabimi dovtipi, kakor sedaj.

— (Ljubljanski obrti) meseca avgusta letos a) pričeti: Josip Kregar, klanje drobnice; Josipina Vidmar, starinarski obrt; Fran Flerin, trgovina s pivom in vinom; Ignacij Žargi, trgovina s klobuki; Jakob Zalaznik, slaščičarski obrt; Alojzij Belič, suknostrižki obrt; Franja Kodela, prodaja sadja; Franja Trdin, branjerija; Marija Šelj, prodaja sadja; Fran Dolenec, čevljarski obrt; Terezija Krašna, prodaja južnega sadja; — b) odpovedani: Josip Novak, krojaški obrt; Jakob Zalaznik, trgovina s sladčicami; Marija Knerler, modistinski obrt; Josip Svetek, klanje drobnice in Mijo Mahnič, krojaški obrt.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanji mestne občine Ljubljanske) od 27. avgusta do 2. septembra. Novorojencev je bilo 22 (= 35·88 ‰), umrlih 23 (= 37·96 ‰), mej njimi so umrli za škrlatico 1, za vnetjem sopilnih organov 1, zaželodčnim katarom 9, vsled starostne oslabelosti 6, za različnimi boleznimi 11. Mej umrlimi bilo je tujcev 6 (= 26 %), iz zavodov 6 (= 26 %). Za infekcijoznimi boleznimi so oboleli: za škrlatico 3, za grižo 2, za vratico 2.

— (Redek gost.) Piše se nam z Vrhnike: Na Galletovem posestvu v Bistri našli so ljudje te dní gnezdo črne štorklje, v katerem so bili trije mladiči. Strokovnjaki pravijo, da doslej štorklje še nikdar niso valile na Kranjskem, da je torej to izreden slučaj. Roditelji so pitali mladiče z ribami, po katere so najbrž hodili v Cerkniško jezero.

— (Prostovoljna požarna bramba v Kropi) priredi veselico dne 10. septembra 1893 na prostem gostilne g. Josipa Jalena. Vzpored: 1. Petje. 2. Srečkanje. 3. Ples. Začetek ob 3. uri popoludne. Čisti dohodek je namenjen v korist prostovoljne požarne brambe v Kropi. Dobitke sprejema gosp. Josip Jalen v Kropi. Veselica se vrši pri vsakem vremenu. K mnogobrojni udeležbi vabi uljudno odbor.

— (Tamburaško in pevsko društvo v Ribnici) uljudno vabi k ljudski veselici, katero priredi z godbo in plesom dne 10. septembra 1893 v dvoranah gosp. A. Arkota. Vzpored obsezal bode mnogo novih jako zanimivih točk. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopnina za osebo 30 kr., za rodbino treh oseb 60 kr.

— (Premovanje konj v Ribnici.) Pred včerajšnjim vršilo se je premovanje konj v Ribnici. Državna darila dobili so *a*) za kobile z žrebetom posestniki: Anton Eppich iz Male Gore, Matija Kreiner iz Sela in Janez Rigler iz Prapreč po 15 gld.; *b*) za mlade, t. j. tri do petletne ubrejene kobile posestniki: Matija Perz iz Skalovja 20 gld. in Rudolf Mrhar iz Prigorice 15 gld.; *c*) za jedno in dveletne žrebice posestniki: Janez Fajdiga iz Soderšlce in Janez Levstek iz Bukovice po 10 gld., Bernard Kovačič iz Soderšice, Josip Šteh iz Male Vasi in Josip Kreiner iz Kočevja vsak srebrno svetinjo. Konj prignalo se je razmerno malo, vsled tega se tudi niso vsa za to konkurenčno postajo določena darila razdelila.

— (Uravnava hudournikov v Vipavski dolini.) Prihodnji teden pride tehniški konsulent poljedelskega ministerstva gosp. Edvard Markus v Postojino, ker bode skupaj z c. kr. gozdno-tehniškim oddelkom za uredbo hudournikov (oddelek Beljak) in z deželnim inženerjem gosp. Hrasky-em izvršil odrejene poizvedbe o projektu za uravnavo voda v Vipavski dolini.

— (Javni ljudski shod) bode v nedeljo 17. septembra t. l. popoludan ob 1. uri v krčmi Martina Gačeka v Skarnicah št. 28, občina Dobje blizo Planine na Spodnjem Štajerskem. Poročali bodo naši poslanci gg. Miha Vošnjak, Josip Jerman, dr. Sernec in nastopili tudi drugi govorniki. — Delajo se primerne priprave in pričakovati je velika udeležba.

— (Razpisana služba.) Na trorazredni ljudski šoli v Semiču je izpraznjeno drugo učiteljsko mesto z letno plačo 500 gld. Prošnje do dné 27. t. m. pri okrajnem šolskem svetu v Črnomlji.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Ponarejevalci kron.) Policiji v Budimpešti se je posrečilo zasačiti celo družbo ponarejevalcev kron in je več teh ponarejevalcev tudi zaprla. Ponarejali so srebrne krone kar na debelo iz manj vredne zmesi s srebrom, ki se zdaj preiskuje v kemičnem zavodu. Zasačena družba je baje izdelala in spravila v promet nad četrt milijona ponarejenih kron.

* (Ponarejevalci avstrijskih bankovcev.) V Vidmu (Udine) bili so te dni zopet obsojene tri osobe zarad razpečavanja ponarejenih avstrijskih petdesetakov, namreč mala trgovca Aita in Felici na dve in pol leta ječe in gostilničarica Dentilini na dva meseca zapora. Štiri obtoženci so bili oproščeni. Obravnava je trajala devet dnij, a tudi pri tej drugi obravnavi se pravim ponarejevalcem ni moglo priti na sled.

* (Študujoče ameriške dame.) Pri poslednjih izpitih na ameriških vseučiliščih so se študujoče ženske posebno odlikovale. Na Čikaškem vseučilišči bila je gdčna. Cora Start proglašena kot „prima“ v zgodovini in gdčna. Alice Edwards Gratt kot „prima“ v angleščini. Na visoki šoli v Michiganu dobila je prvo darilo iz filozofije gdčna. Eliza Cooke, na vseučilišči Western Reserve dobila je gdčna. Suzana Cuttler darilo iz literature. Antonija Ely dobila je na visoki šoli v Cincinati-u prvo darilo iz latinščine, istotako sta na vseučilišči v Minesotti dobili dve gospodični darila iz narodno-gospodarskih vednostij. Na vseučilišči v Syrakusi (Novi York) dobila je gdčna. Cornelia Clapp darilo iz biologije; visoka šola v Wisconsinu pa je podelila doktorsko diplomo iz matematike gdčni. Mary Winston.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Borossebes 9. septembra. Cesar se je danes zjutraj pripeljal iz Gališke k vojaškim vajam in bil tu sijajno vzprejet. Pričakovali so ga ministri, načelniki raznih oblastev, deputacije in neštevilna množica, ki ga je navdušeno pozdravljala.

Beligrad 9. septembra. Obrenovići in Karagjorjevići so se popolnoma pobotali. Kralj Aleksander pripeljal se je predvčerajšnjim v spremstvu vseh ministrov in mnogih generalov in drugih častnikov v Topolac, šel v cerkev, kjer je pokopan prvi Karagjorgjević, in položivši krasno krono iz cvetic na rakev, rekel: „Ovenčajmo rakev slavnega rodoljuba, ki je prvi razvil zastavo neodvisnosti Srbije, rakev velikega Karagjorgjevića. Večna slava njegovemu spominu!“

Peterburg 9. septembra. Prestolonaslednik se je baje zaročil s princezinjo Sibillo hessensko. Zaroka se razglasi šele pozneje, ker princezinja sedaj žaluje.

Rim 9. septembra. Pravosodni minister podal radi bančne afêre ostavko.

Pariz 9. septembra. Tukaj se delajo velikanske priprave za slavnosti v čast ruskim pomorskim častnikom. V operi se bode predstavljala Glinkina rusko-narodna opera „Življenje za carja.“

London 9. septembra. Po štiridnevni debati zavrgla gospodska zbornica home-rule predlogo pri drugem čitanju s 419 proti 41 glasom.

London 9. septembra. Štrajkujoči premogarji uprizorili so vraznih krajih velike zgrede. Redarji in vojaki naredili le iz težka red. Mnogo oseb ranjenih. Bati se je novih izgredov.

Avstrijska specijaliteta. Na želodcu bolehajočim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praška“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštnem povzetji razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. Manj nego 2 škatljici se ne razpošilja. 5 (18—12)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

8. septembra.

Pri **Maliči:** Wein, Spielmann, Krollman, Bettelheim pl. Götz, Porm, Köhler, Weissenhofer z Dunaja. — Kreiner, Cicol, pl. Scholz iz Solnograda. — Schmaderbock, Pick iz Prage. — Arko, Wolfsegger, Engelmann iz Kočevja. — Dr. Rojc, Kristan iz Zagreba. — Petrivan iz Budimpešte, — Schmalz iz Beljaka.

Pri **Slonu:** Dr. Dopsch, Küfferle, Kovačevič, Gombrich, Löwinsky z Dunaja. — Mittelbach, Weiss, Jogolić, Medvečić, Boršić, Kindersberger, Stainzl, Guthard, Kohović, Mišić, dr. Rado, Prebeg, dr. Rojc, pl. Heržić iz Zagreba. — Goldstein iz Berolina. — Dr. Dečko iz Celja. — Černy iz Kočevja. — Lasmansky iz Spodnje Avstrijskega.

Umrli so v Ljubljani:

6. septembra: Karol Bukovič, želez. stavbenega uradnika sin, 2 meseca, Streliške ulice št. 8.

7. septembra: Leopoldina Zabukovic, posestnikova hči, 1¾ leta, Cesta na loko št. 10.

V deželni bolnici:

6. septembra: Jernej Blaž, gostač, 74 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
7. sept.	7. zjutraj	736·3 mm.	14·2° C	sl. vzh.	jasno	0·00 mm.
	2. popol.	735·2 mm.	24·2° C	sl. zah.	jasno	
	9. zvečer	736·5 mm.	17·6° C	sl. zah.	jasno	
8. sept.	7. zjutraj	736·8 mm.	14·0° C	brezv.	megla	0·00 mm.
	2. popol.	734·7 mm.	25·6° C	sl. jzh.	d. jas.	
	9. zvečer	733·7 mm.	18·4° C	sl. jzh.	jasno	

Srednja temperatura 18·7° in 19·3°, za 3·2° in 4·0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 9 septembra t. l.

		včeraj	—		danes
Papirna renta	gld.	97·30	—	gld.	97·40
Srebrna renta	„	97·05	—	„	96·95
Zlata renta	„	119·10	—	„	119·40
4% kronska renta	„	96·70	—	„	96·75
Akcije narodne banke	„	982·—	—	„	984·—
Kreditne akcije	„	336·25	—	„	336·50
Lordon	„	125·80	—	„	125·80
Napol.	„	9·96½	—	„	9·97
C. kr. cekini	„	5·95	—	„	5·95
Nemške marke	„	61·60	—	„	61·60
Italijanske lire	„	45·10	—	„	—·—
Papirnati rubelj	„	1·30½	—	„	—·—

Dné 7. septembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	„	—	„
Ogerska zlata renta 4%	—	„	—	„
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	„	50	„
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	122	„	25	„
Kreditne srečke po 100 gld.	195	„	25	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	„	50	„
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	154	„	25	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	249	„	50	„

Prospekti o zdravišči in vodozdravilnici Giesshübl-Puchstein se pošiljajo zastonj in frankovano.

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
IZ GIESSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
kateri je kot zdravilni vrelec že več sto let na dobrem glasu v vseh boleznih **dihal** in **prebavil**, pri **protinu**, **želodčnem** in **mehurnem kataru**. Izvrsten je za otroke, prebolele in mej nosečnostjo. I.
(5-6)
Najboljša dijetetična in osveževalna pijača.
Henrik Mattoni, Karlsbad in Dunaj.

Iščejo se:
(Vstop takoj, eventuvelno v 14 dneh.)
Finejše in **priproste kuharice** za Ljubljano in drugod; — **boljša hišina** za tu in Reko; jako dobre službe; — **blagajničarica** za tukajšnjo prodajalnico; — **štacunsko dekle** (tudi začetnica) za drugod; — **gostilniška kuharica** za neko kopališče, dober zaslužek; — **dve natakarici** za Zagreb; — **nadzornik** za graščino; — **hišnik**; — **hišni hlapec** itd. itd. — Več v **posredovalnici G. FLUX, na Bregu št. 6.** (921)

Dijake

vzprejme na hrano in stanovanje národna rodovina v Ljubljani.

Natančneje izvé se pri gospé **Ani Železnikar, Marije Terezije cesta št. 1.**

Restavracija „Lloyd“

na Sv. Petra cesti.

Jutri dné 10. septembra ob 8. uri zvečer

veliki odhodni koncert

sloveče narodne družbe

Koroški Janez.

Veliki program je jako raznovrsten.

K mnogobrojnemu posetu uljudno vabi

(924) **Karol Počivalnik.**

Več dijakov

se vzprejme v dobro oskrbovanje pri uradniški obitelji sredi mesta. **Glasovir** na razpolaganje. Vpraša naj se pri **C. Brilli-ju, na Dunajski cesti št. 29.** (636-12)

Pisar

vzprejme se takoj v odvetniško pisarno. — Stenograf ima prednost. — Ponudbe pošljejo naj se upravništvu tega lista pod **„A. B.“.** (915—3)

Vzprejmeta se takoj

dva trgovska pomočnika

za manufakturno blago.

Več pove upravništvo „Slov. Naroda“. (923)

Gostilna

na jako dobrem prostoru v **Vrdu** pri **Vrhniki** daje se **takoj pod ugodnimi pogoji v najem.** Ista je pripravna tudi za kako drugo obrt.

(876—3) **Matija Žitko,** posestnik.

Pouk v francoščini

pri gospé

IDI FÖRG, Gospodske ulice št. 11,

izprašana v francoskem jeziku (911—3)

tečaji, kakor tudi **konverzacija**

se prične **dné 15. septembra.** Honorar zmeren.

Vzprejmem spretnega

odvetniškega uradnika

in pa

mundanta.

Plača po dogovoru in zmožnosti, za stenografa primerno boljša. Pevci ali telovadci imajo prednost. Nastop službe **dné 15. oktobra v Postojini.** Ponudbe do **dné 25. septembra** pod naslovom: Dr. Dragotin Treo, Celje. (917—2)

Glasovita

radi svojega učinka, **odlikovana** radi svojih zdravilnih lastnostij s **častno diplomo** in **zlato svetinjo** na razstavi v **Londonu** in **Parizu, z zlato svetinjo** v **Bruselju** in **Tunisu.**

Želodčna tinktura

lekarja

G. PICCOLI-ja v Ljubljani

je vspešno

dietetično sredstvo,

katero krepča in zdravi **želodec,** kakor tudi **opravila prebavnih organov** izborno pospešuje. (173-31)

Izdelovatelj razpošilja jo proti povzetku zneska v zabojih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr., po 55 steklenic (zaboj tehta 5 *kg*) za 5 gld. 26 kr. — Poštnino plača vedno naročnik.

Cena jedni steklenici 10 kr.

Dijaški koledar

Cena 60 kr.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v **srednjeevropskem času.**

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoludne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Ischla, Ausseea, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoludne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoludne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 05 „ **popoludne** v Kamnik.
„ 6. „ 50 „ **zvečer** v Kamnik.
„ 10. „ 10 „ **zvečer** v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 15 „ **dopoludne** iz Kamnika.
„ 6. „ 20 „ **zvečer** iz Kamnika.
„ 9. „ 55 „ **zvečer** iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih.)

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—195)

Svetovna razstava v Čikagi.

Voznji listki v AMERIKO

(360—23) pri

nizozemsko-ameriški parobrodni družbi.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7a **DUNAJ.**

Pojasnila zastonj.

Dr. Rose životni balzam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospešujoče in napenjanja odstranjujoče ter milo raztopljajoče (1109—45)

domače sredstvo.

Velika steklenica 1 gld., mala 50 kr., po pošti 20 kr. več.

Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana, zakonito varovana varstvena znamka.

Zaloge skoro v vseh lekarnah Avstro-Ogrske.

Tam se tudi dobi:

Praško domače zdravilo.

To sredstvo pospešuje prav izborno, kakor svedočijo mnoge skušnje, čistenje, zrnjenje in lečenje ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.

V škatljicah po 35 kr. in 25 kr. Po pošti 6 kr. več.

Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana zakonito varstvena znamka.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, Praga,

št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu“.

Poštna razpošiljatev vsak dan.

Dve meblirani sobi

se dajeta v najem, jedna **večja,** čedno meblirana, z razgledom na Valvazorjev trg, z dnem **1. oktobra** (eventuvelno tudi **15. septembra),** druga manjša, z razgledom v Študentovske ulice, **takoj.** Več se izve v **Študentovskih ulicah št. 2,** v II. nadstropji, ali pa v upravništvu „Slovenskega Naroda“. (907—3)

Istotam vzameta se pri narodni rodbini

v hrano dva učenca ali učenki

in se poizvé vse natančneje ustmeno ali pa pismeno pod naslovom **J. N., Ljubljana, Študentovske ulice št. 2.**

Dva dijaka

(901—3)

se vzprejmeta pod skrbnim nadzorstvom na **hrano** in v **stanovanje.** Lepa svetla soba. — Natančneje se izvé pri **Frid. Drenik-u, Karlovska cesta št. 15.**

Dva kovaška pomagača

za izdelovanje sekir, in sicer brusač in dober pomagač v izdelovanji sekir, dobita s **1. oktobrom t. l.** delo pri **Janezu Dornik-u,** kovaškemu mojstru **pod Zapricami** pri **Kamniku,** na Gorenjskem. (898-4)

Dijaki

se vzprejmó v celo oskrbovanje v **Frančiškanskih ulicah št. 6.** (922)

Učenec

se vzprejme takoj v specerijski prodajalnici.

Več se izvé v upravništvu „Slov. Naroda“. (918-2)

Da se izredno pomnoži izdatnost mesne juhe, se prilije vode in pridene malo

MAGGI JEVE zabele za juhe.

Dobiva se v originalnih steklenicah od 45 kr. naprej pri **H. L. Wenzel-u** in v njega filijalkah na **Bledu** in v **Domžalah.** (21)

Večjo množino tirolskega in dolenjskega

vina

(874—5)

le pristno blago — ponuja po primerno **nizki ceni** v posodah od 50 litrov više

Jos. Paulin v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

Mesto tajnika

pri okrajnem zastopu v Šmariji pri Jelšah (St. Marein bei Erlachstein) je razpisano

do 15. septembra t. l.

Letna plača znaša **400 gld.**

Kadar je tajnik po poslih zunaj pisarne, ima **na dan 1 gld. 20 kr. diljet.**

O novem letu dobi remuneracijo, če to odbor za primerno spozna.

Okrajni tajnik lahko ob jednem opravlja posle pri občini trga Šmarije in posojilnici, za kar dobi posebe plačo.

Popolno znanje obeh deželnih jezikov se zahteva.

Prošnje na okrajni odbor morajo biti lastnoročno pisane in kolekovane.

V Šmariji, dné 26. avgusta 1893.

(891—3) **Načelnik.**

Za želodec.

(332—41)

Trnkóczy-jev

Cognac-grenčec

steklenica 50 kr., 12 steklenic 5 gld.

Slasten!

Učinkuje na želodec osvežujoče, krepilno, vzbuja tek in pospešuje probavo.

Dobiva se pri

Ubaldu pl. Trnkoczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Za želodec. Za želodec. Za želodec.

Mala oznanila.

Ana Šuklje
začne (899—3)
s poukom v glasovirji
dné 16. septembra t. l.
Vegove ulice št. 8.

Slavnoznana
gostilna „Poličanski“ v Zatičini
središču in mestu sodnemu okraju Zatiškemu,
se daje od 1. januvarja 1894 počenši pod ugodnimi pogoji v najem.
Z gostilno je združena tudi **mesarska in pekarska obrt.**
Natančneje poizvé se **v gostilni „Poličanski“ v Zatičini.** (834—3)

Konjak.
Konjak, kateri se pri nas prodaja, je navadno **židovski, zdravju škodljiv izdelek.** Kdor želi kupiti
res fin, iz čistega vina dobljeni konjak
vpraša naj za naslov prodajalčev **v upravništvu „Slovenskega Naroda“.**

Pod Trančo št. 2.
Najnižje cene.
Veliko zalogo
klobukov
priporoča
J. Soklič.
Gledališke ulice št. 6.

J. Levec (64)
trgovina z deželnimi pridelki
v Ljubljani, pri mesarskem mostu
Kupuje vsakovrstne rastline, semena, korenine, rože za zdravila, kakor Arnikove rože, Šentjanževe koreninice, bele kresnice, češminova zrnja, smrekovo seme tršljikovo lubje, ržene rožičke in druge poljske pridelke. Seno za konje in govejo živino v večjih množinah. Trgovina z raki. Blago kupuje po najvišjih cenah.

A. KUNST
Ljubljana, Židovske ulice št. 4.
Velika zaloga obuval (66)
lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.
Vsakeršna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamenujejo. Pri zunanjih naročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

FRAN S. BARAGA
slikar (405) 1
na Emonski cesti št. 10
priporoča se p. n. občinstvu in visokočastiti duhovščini za slikanje cerkvâ, znamenj, novih stavb, sob, za barvanje hiš sgrafito, za firme in dekoracije po najnovejših uzorcih in po najnižjih cenah.

Jos. Stadler
stavbeni in galanterijski klepar in uradno potrjeni vodovodni instalatêr
na Starem trgu št. 15
priporoča se za vsa v njegovo stroko spadajoča stavbinska dela v mestu in na deželi, kakor tudi za popravila. **Vodovodne naprave** vsake vrste prevzemlje ter z vso natančnostjo in poroštvom izvršuje. — Troškovniki pošiljajo se na zahtevanje zastonj. (67)

R. Ranzinger
spediter
na Dunajski cesti štev. 15
prevzema vsakovrstne izvožnje in dovožnje na c. kr. državni in c. kr. priv. južni železnici z zagotovilom točne in cene izvršbe. (65)

Ustanovljeno **J. J. NAGLAS** leta 1847.
tovarna pohištva
v Ljubljani, Turjaški trg št. 7 in **Gospodske ulice (Knežji dvorec).**
Zaloga jednostavnega in najfinejega lesenega in oblazinjenega pohištva, zrcal, strugarskega in pozlatarskega blaga, pohištvene robe, zavés, odej, preprog, zastiral na valjcih, polknov (žaluzij). Otroški vozički, železna in vrtna oprava, nepregorne blagajnice. (69)

Restavracija „Pri Zvezdi“
cesarja Josipa trg.
Velik zračni vrt, stekleni salon in kegljišče.
Priznano izvrstne jedi in pijače in skupno obedovanje.
(70) **F. Ferlinc,** restavratêr.

F. BILINA & KASCH
Židovske ulice št. 1
priporočata svojo bogato zalogo vseh vrst **rokovic,** tako od usnja (lasten izdelek), kakor tudi od druzega blaga. **Kirurgične obveze** (le lasten izdelek), jamčeno najboljše vrste, z raznimi kirurgičnimi pripravami. Velika izbera **kravat, hlačnikov, krtač, glavnikov, mila** in **parfumov.** Vse po najnižjih cenah.

Josip Reich
Poljanski nasip, Ozke ulice št. 4
priporoča čast. občinstvu dobro urejeno
kemično spiralnico
v kateri se razparane in nerazparane moške in ženske obleke lepo očedijo. Pregrinjala vsprejmó se za pranje in crêm v pobarvanje. V barvariji vsprejema se svilnato, bombažno in mešano blago. Barva se v najnovejših modah. (147)

ADOLF HAUPTMANN
tovarna
oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja
v lastni hiši
v Ljubljani, na Resljevi cesti št. 41.
Filijala:
Slonove ulice št. 10—12.

Evgenij Betetto
tovarna za metlje
v Ljubljani, Florijanske ulice št. 3
priporoča čast. občinstvu in gg. trgovcem svojo veliko zalogo vsakovrstnih
metelj
od najfinejših do najcenejših po najnižjih cenah. Ceniki so na razpolaganje zastonj in franko. (156)

Brata Eberl
Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.
Slikarja napisov,
stavbinska in pohištvena pleskarja.
Tovarna za oljnate barve, lak in pokost. (146)
Glavni zastop **Bartholi-jevega originalnega karbolineja.** Maščoba za konjska kopita in usnje.

SPRAJCAR IVAN
stavbeni in umetni ključar
Kolodvorske ulice št. 22
priporoča svoje (155)
valčasta zapirala za okna in vrata
(Rollbalken)
lastni izdelek, prava jeklena plehovina, s tihim zaporom in trajnostjo. Popravila v tej stroki se vsprejemljejo ter izvršujejo natančno in po nizki ceni.

HENRIK KENDA
v Ljubljani.
Najbogatejša
zaloga za šivilje.
(164)

J. MÜLLER (163)
fotografično - artistični zavod
v Frančiškanskih ulicah št. 8
priporoča svoj atelier za vsa v fotografično stroko spadajoča dela, kakor: portrete, krajepise, interieurs, reprodukcije, vsakovrstne podobe, pisave, načrte itd. Momentne fotografije za otroke, povekšanja vsake vrste po najnovejših skušnjah. Vsprejemlja vsa v fotografično stroko spadajoča dela po najnižji ceni.

Odlikovan
v Gradci 1890, v Trstu, Gorici, Zagrebu 1891.
Fran Kaiser
puškar
v Ljubljani
priporoča mnogovrstno **zalogo orožja** in **raznih lovskih potrebščin** — kakor tudi **pušk lastnega izdelka** ter izvršuje vsakojaka **popravljanja** točno in po najnižjih cenah. (406)

G. Tönnies
v Ljubljani.
Tovarna za stroje, železo in kovinolivnica.
Izdeluje kot posebnost:
vse vrste strojev za lesoreznice in žage. (144)
Prevzame cele naprave in oskrbuje **parostroje** in **kotle** po najboljši sestavi, slučajno **turbine** in **vodna kolesa.**

Uran & Večaj
Ljubljana, Gradišče št 8, Igriške ulice št. 3
priporočata p. n. čast. občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih
pečij in glinastih snovij
kakor tudi
štedilnikov
in vseh v to stroko spadajočih del po nizkih cenah. (149)

J. Hafner-jeva pivarna
Ljubljana, sv. Petra cesta št. 47.
Zaloga Vrhniškega piva.
Priznano izvrstna restavracija z **veliko dvorano za koncerte** itd. in **lepim vrtom.** (152)
Kegljišče je na razpolago.
Uhod je tudi iz Poljskih ulic.

Hôtel „Pri Slonu“
I. vrste
v sredi mesta in v bližini c. kr. poštnega in brzojavnega urada.
Sobe od 70 kr. naprej.
Restavracija in kavarna sta v hiši.
Železna in parna kopelj
urejena po Francovih kopelih po c. kr. vladnem svétniku g. prof. dr. pl. Valenti.

L. M. Ecker
stavbeni klepar, konc. vodovodni instalateur
Ljubljana (142)
Dunajska cesta št. 7 in 14
priporoča svojo bogato zalogo **kleparskega dela.** Izdeluje vsa v njegov obrt spadajoča dela v mestu in na deželi. Izvrševatelj **lesenih, cementnih** in **klejnih streh.** Zaloga strešnega laka, lesnega cementa in kleja. Napravitelj **strelovodov** po novi sistemi.

Čast mi je naznanjati, da sem prevzela po smrti mojega moža Frana Toni
kovaško obrt
katero bodem nadaljevala, ter se priporočam za vsa v to stroko spadajoča dela po nizkih cenah, zlasti za nove podkove.
Dobro delo in točna postrežba.
Z velespoštovanjem (154)
Ivanka Toni
v Kravji dolini št. 2.

Uniforme za c. kr. drž. uradnike, uradnike c. kr. drž. železnic, privat. železnic, kakor tudi za c. in in kr. vojsko izdeluje podpisanec po najpovoljnejših cenah; tudi preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor **sablje, meče, klobuke za parado,** zlate obrobke itd. **Civilne oprave** izdelujejo se po najnovejši façoni. Angleško, francosko in tuzemsko robo ima na skladišču.
F. Casermann (158)
krojač za civilne oprave in uniforme.

Vizitnice
in
kuverte s firmo
priporoča
„Narodna Tiskarna“.

Pivovarna J. Auer-ja
Gledališke ulice.
Izvrstno pivo lastnega izdelka. Pristna dolenjska, hrvatska in **črna istrska vina.** Priznano **dobra jedila.** Velik, zračen **vrt** s steklenim salonom in **kegljiščem.** Točna in cena postrežba.
(404) 1 **J. Auer,** pivovar.

Ivan Somnitz
(prej Fr. Pettauer)
urar c. kr. priv. južne železnice
Ljubljana, sv. Petra cesta št. 18
priporoča svojo
veliko zalogo ur.
Poprave se izvršujejo hitro in dobro. (63)

Podobe
umrlih urednikov „Slovenskega Naroda“
(Ant. Tomšič, Jos. Jurčič, Ivan Železnikar)
dobivajo se
na **karton-papirji** tiskane
komad po 20 kr.
v **„Narodni Tiskarni“,** pri gospodu **A. Zagorjan-u** in pri druzih knjigotržcih.

Nepremočne

vozne plahte

različne velikosti in kakovosti ima vedno v zalogi in jih daje po ceni (59—36)

R. RANZINGER,

spedit̂er c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 15.

Prodaja hiše.

V Podkloštru (Arnoldstein) **na Koroškem,** poleg državne železnice, **se proda po nizki ceni hiša z osmimi sobami, kuhinjo, kletjo, hlevom,** vse v dobrem stanju; hiša je prikladna za prodajalnico ali tudi za kakeršnokoli si bodi drugo obrt. — Več se izvé pri lastniku **M. Keržič-u v Podkloštru.**

V istem kraju se dá tudi (919—2)

pekarija v najem.

Ker se sedaj dela železnica od tu v Ziljsko dolino, je čas za to jako ugoden. Več se izvé ravno tam.

Pravi zaklad

za nesrečne žrtve samooskrumbe (onanije) in tajnih razpašnostij je izborno delo

Dra. Retau-a

Sebeohrana.

Češko izdanje po 80. nemški izdaji. S 27 podobami. Cena 2 gld. a. v. Čita naj je vsakdo, ki trpi na strašnih posledicah te razuzdanosti, resnični njegovi pouki rešijo vsako leto na tisoče bolnikov gotove smrti. Dobiva se v založni knjigarni „Verlags-Magazin **R. F. Bierey** v Lipskem (Sasko), Neumarkt 34“, kakor tudi v vsaki knjigarni. (291—26)

Priporočilo.

Nižje podpisani posestnik

strižnice in barvarnice

sukna

na Kongresnem trgu št. 5

se p. n. občinstvu priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča dela. Prevzema v barvanje tudi staro obleko celo ali posamezno ter izvršuje točno in po najnižji ceni. (857—9)

Z odličnim spoštovanjem

A. Belič

barvarija in strižnica

Kongresni trg št. 5.

Se rabi **40 let** v mnogih hlevih, kadar **krave ne marajo jesti,** kadar imajo **slabo prebavo,** v svrho **zboljšanja mleka** in da **krave dajó več mleka.** (210—11)

KWIZDIN Korneuburški redilni prašek za živino

osobito konje, rogato živino in ovce.

Cena škatlji 70 kr., polovici škatlje 35 kr.

Dobiva se v **lekarnah** in **drogerijah** Avstro-Ogrske.

GLAVNA ZALOGA:

Fran Iv. Kwizda

c. in kr. avstrijski in kralj. rumunski dvorni založnik,

okrožni lekar v **Korneuburgu** pri **Dunaji.**

Paziti je na zgornjo varstveno znamko in zahtevati izrecno

Kwizdin Korneuburški redilni prašek za živino.

Dva komija

jeden, ki je še le dovršil učenstvo, se vzprejme v trgovino s specerijskim blagom, in sicer **takoj;** ravno tam se vzprejme **koncem septembra** še jeden komi, ki mora biti dober prodajalec, vešč slovenskemu in nemškemu jeziku in zmožen tudi za potovalca. — Več pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (910—3)

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne **nove puške** in **revolverje** ter **vse lovske priprave, patrone** ter **drugo streljivo** po najnižjih cenah. — Puške so vse **preskušene** na ces. kr. izkušavališči ter zaznamenovane z znamko tega zavoda (438—20)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. — Stare puške popravljajo se ceno. — Ceniki pošiljajo se brezplačno.

Zobni zdravnik

Dr. ROMAN JACOBI

ustavlja po **najnovejši** in **najboljši metodi**

umetne zobe in zobovja.

Plombira in izdira zobe v narkozi (umetno spanje) **brez bolečin.** (118—16)

Zdravi sploh vsako ustno bolezen.

Ljubljana, Stari trg št. 4.

Najboljše vrste piva

v sodih in steklenicah

iz združenih pivovarn

Schreiner v Gradcu in Hold v Puntigamu

priporoča po tovarniških cenah. (162—31)

Zaloga piva

prve Graške delniške pivovarne

M. Zoppitsch

v Kolodvorskih ulicah št. 24 v LJUBLJANI.

Na pismene poizvedbe odgovarja se nemudoma in frankovano.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in **hitro** uplivajoče sredstvo proti **kurjim očesom, žuljem** na podplatih, petah in drugim trdim praskam kože.

Dobiva se v lekarnah.

Veliko priznalnih pisem je na ogled v

glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

(302) **Meidling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 kr.

Zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.

Pristnega imajo **v Ljubljani** J. Swoboda, U. pl. Trnkóczy, G. Piccoli, L. Grečel; **v Rudolfovem** S. pl. Sladovič, F. Haika; **v Kamniku** J. Močnik; **v Celovci** A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; **v Brezah** A. Aichinger; **v Trgu** (na Koroškem) C. Menner; **v Beljaku** F. Scholz, Dr. E. Kumpf; **v Gorici** G. B. Pontoni; **v Wolfsbergu** A. Huth; **v Kranji** K. Savnik; **v Radgoni** C. E. Andrien; **v Idriji** Josip Warto; **v Radovljici** A. Roblek; **v Celji** J. Kupferschmid.

---

(23) **Koroški** (196)

rimski vrelec

najbolj prebavna, najčisteja planinska kiselica, prost vseh želodec obtežujočih, sliznice dražečih postranskih sestojin.

V Ljubljani glavna zaloga pri M. E. Supanu.

Na najnovejši in najboljši način

umetne (694—20)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije,** — odstranjuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadstr.

Vizitnice

(53—17)

priporoča

„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Ljubljana Mestni trg št. 10.

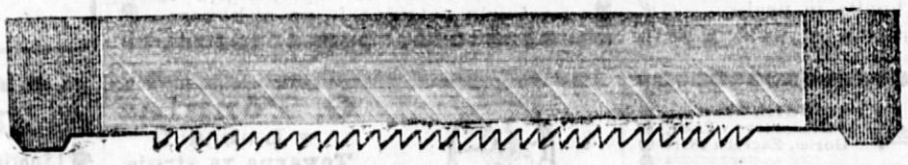

Ljubljana Mestni trg št. 10.

Najboljše in najceneje

kupuje se

železo, železnina, okove, cement itd.

pri

Andrej Druškoviču

v Ljubljani

na Mestnem trgu st. 10.

Zaloga

nagrobnih križev, štedilnikov, finih žag, ledenic

(541—20) po najnižji ceni.

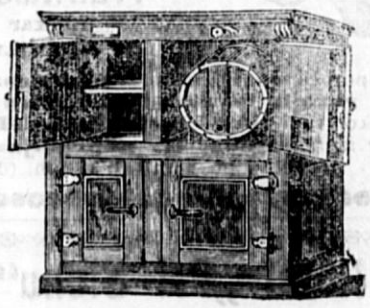

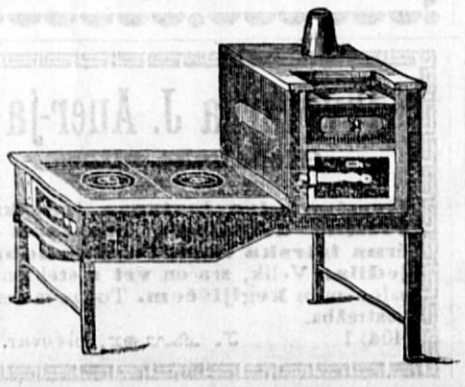

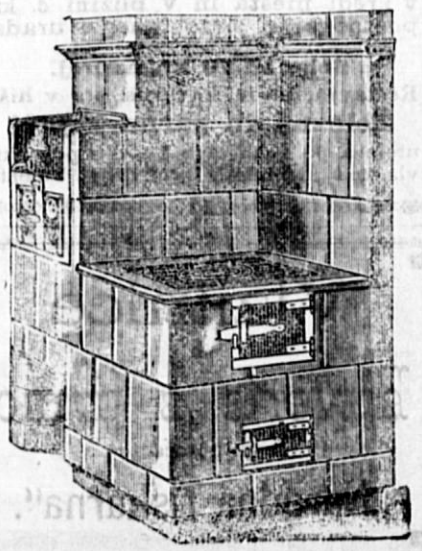

Št. 6793. (906—1)

Aviso.

Obravnave o pismenih ponudbah zaradi

zakupnega oddajanja kruha in ovsa

nastopne postaje za čas **od 1. januvarja 1894 do 31. decembra 1894** vršile se bodo v uradnih prostorih preskrbovalnih skladišč, in sicer:

v Gorici	**dné**	**25.**	**septembra**	**1893**
„ **Ljubljani**	„	**1.**	**oktobra**	„
„ **Celovci**	„	**6.**	„	„
„ **Mariboru**	„	**9.**	„	„
„ **Gradci**	„	**11.**	„	„

Natančnejši pogoji in ponudbeni obrazec razvideti je iz razglasa, objavljenega v „Slov. Naroda“ št. 201 z dné 2. septembra t. l.

C. in kr. intendancija 3. voja.

Prvo mesto

kjer se dobivajo **brezhibna, ubrano se glaseča, najsolidneje izdelana**

glasbila.

Ivan Gross, Inomost.

(Ustanovljeno l. 1832.)

Tirolske citre Prim (specijaliteta) po gld. 8·—, 12·—, 16·— itd.
Tirolske koncertne ali **elegijske citre** (specijaliteta) po gld. 12·—, 15·—, 18·— itd.
Tirolska lesena in slamnata glasbila po gld 3·50, 4.50, 6·—, 10·—.
Tirolske gitare (specijaliteta) po gld. 3·60, 4·50, 5·50, 7·— itd.
Ocarine (pristno italijanske) po 60 kr., 70 kr., 90 kr. itd.
Ustne harmonike (Knittlinške s srebrnim glasom) po 50 kr., 70 kr do gld. 6·—.
Harmonike (najmočnejši usnjati mehovi) po gld. 3·—, 5·5 , 10·—, 30·—.
Trobila (le najboljše kakovosti) s srebrnimi obroči, najelegantneje opremljena itd. po tovarniških cenah. (777—9)

Za vsako glasbilo popolno jamstvo.

Bogato ilustrovani katalogi se pošljajo zastonj in poštnine prosto. — Izvrstne šole za vsa glasbila. — Največja zaloga cerkvenih muzikalij.

Adresuje naj se: Johann Gross, Innsbruck.

Razglas.

Oddala se bo, po **javni minuendni dražbi**

zgradba novega lesenega mostu čez Poljansko „Soro“

na okrajni cesti v Puštalu pri Škofjiloki.

Vsi stroški proračunjeni so na **2.650 gld.**

Dotični načrti, proračun, stavbenski pogoji ležali bodo na razgled v mestni pisarni v Škofjiloki **do konec meseca septembra t. l.**

Javna minuendna dražba vršila se bode

dné 3. oktobra t. l. dopoludne od 10. do 12. ure

v mestni pisarni v Škofjiloki.

Pismene, postavno kolekovane ponudbe pošiljajo naj se na okrajni cestni odbor Škofjeloški **do dné 2. oktobra t. l.**

Na zavitku naj bode napis: „Ponudba“. Priloži naj se 5% jamčevine gornjega zneska, bodisi v gotovini ali v hranilničnih knjižicah. Ponudnik se mora izrečno izjaviti, da so mu znani vsi stavbenski podatki in da se vsem pogojem brez pridržka podvrže.

Okrajni cestni odbor Škofjeloški,

(903—2) v Selcih, dné 31. avgusta 1893.

Načelnik: **F. Šliber.**

Najboljše železo

prodaja

A. C. AHČIN

pri „zlati kosi“

v Ljubljani, Gledališke ulice h. štev. 8.

Posebno priporočam

orodja prve vrste

za (143—30)

rokodelce in poljedelstvo.

Za **pile**

in vodne žage

kakor za

kose

se garantira, da so dobre.

Grobni križi,

šine za obloke, kuhinjska oprava itd.

Zahvala in priporočba.

Slavnemu občinstvu Idrijskemu se prav toplo zahvaljujem na obilnem obisku v teku 19 let, kar sem imela gostilno „Pri črnem orlu“. Sedaj sem se preselila

v svojo hišo nasproti pošti.

Ker imam sedaj mnogo manjše stroške, omogočeno mi je, slavne p. n. goste **ceneje** in **boljše** postreči.

Usojam si naznaniti spoštovanemu občinstvu, da imam prav **cenene sobe**, kakor tudi **izvrstno hrano, izborna vina** in vedno **sveže pivo**.

Priporočujoč se slavnemu občinstvu za mnogobrojni poset, bilježim

z odličnim spoštovanjem

Eliza Tuješ,

(909—2) gostilna „Pri pošti“.

Št. 15.888. (913—3)

Razglas.

V zmislu §. 6. zakona z dné 23. maja 1873. l. (štev. 121 drž. zak.) naznanja se, da bo razgrnjen

prvotni imenik porotnikov

za 1894. leto

od 5. do 12. septembra t. l.

v magistratnem ekspeditu na ogled ter da ga v tem času vsakdo lahko pregleda in naznani svoj ugovor proti njegovi sestavi.

Porotniškega posla so po § 4 omenjene postave oproščeni:

1.) Tisti, ki so že prestopili 60 leto svoje dôbe, za vsegdar;

2.) udje deželnih zborov, državnega zbora in delegacij za čas zborovanja;

3.) osebe, ki niso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti, za ta čas, ko so poklicane k vojaški službi;

4.) osebe v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdravniki in ranocelniki in tako tudi lekarji (apotekarji), ako uradni ali občinski načelnik za nje potrdi, da jih ni moči utrpeti, za sledeče leto;

5.) vsak, kdor je prejetemu poklicu v jednem porotnem razdobji kot prednji ali namestni porotnik zadostil, do konca prvega prihodnjega leta po pratiki.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 1. septembra 1893.

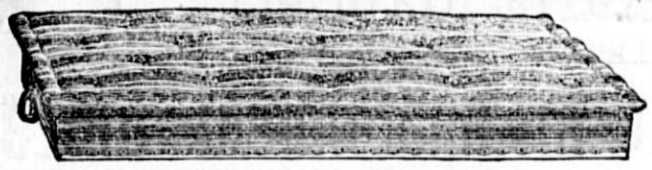

10

goldinarjev

stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljše tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapecirani in močnim platnenim cvilhom preoblečeni ter 10—15 let **nobenih poprav** ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej **natančna** mera postelje v **notranji luči.** — Ako se torej dobi za 10 gld. **dober** tapeciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu namenu, imeti **dobro** posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapecirar v **Ljubljani,** Šelenburgove ulice 4.

Lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za **vsako** posteljo navadne velikosti po **8 gld. 90 soldov;** z afrikom tapecirane in s cvilhom preoblečene po **15 gld.** (714—86)

Vsi stroji za kmetijstvo

vinarstvo in moštarstvo!

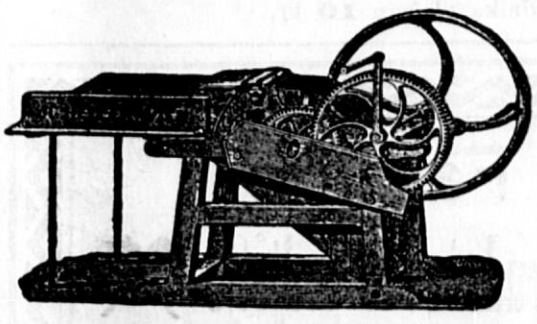

Mlatilnice, vitle, trieure
čistilne mline za žito
rezalnice za krmo
samodelujoče
aparate proti peronosperi
tlačilnice za vino
tlačilnice za sadje
mline za sadje

predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v obče: **vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo**

razpošilja v **najnovejših, najboljših konstrukcijah**

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr 78

Bogato ilustrovani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku zastonj in poštnine prosto.

(468—13) (17—12)

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene so se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

Otročji vozički

jako elegantni, fini in močni dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh barvah, kakor rudeče, modro, sivo in olivno po 6, 7, 8, 9, 10 gld. in višje po vsaki ceni do 30 gld. — **Največja** zaloga **najlepših** trikolesnih **Štefanija-voziškov** za sedeti s streho in brez strehe po 7 gld. in višje. (327—29)

ANTON OBREZA

tapecirar, v Ljubljani, Šelenburgove ulice.

Priznano najcenejši kraj za kupovanje otročjih vozičkov!

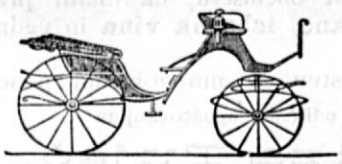

F. Wisian

sedlar

v Ljubljani, Rimska cesta št. 11

priporoča svojo zalogo gotovih

„landauerjev", koleselnov in na pol pokritih voz

in izdeluje vsa v njegovo stroko spadajoča dela po najlepšem slogu in nizki ceni. (753—7)

---

(247) FRAN CHRISTOPH-ov (17)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh **praktičnih lastnostij** in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče **sam lakirati** tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svit). — **Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.**

Dobiva se v **Ljubljani** pri IVANU LUCKMANN-U.

FRAN CHRISTOPH, izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BERLIN.

Samo še malo časa tukaj.

Na cesarja Jožefa trgu.

Karla Gabriela

veliki svetovnoznani

panoptikum in anatomiški muzej.

Velikanska razstava

umetnin, ki se doslej tu še niso videle, in sicer ceroplastiških (iz voska), slikarskih in kiparskih in iz tvorilne mehanike.

Najnovejše, kar se je doslej podajalo v tem genreu.

Priznano največja in najbogatejša razstava te vrste, ki potuje po svetu.

Več kot 1000 številk.

Razstava je v nalašč za to zgrajeni, več kot 600 kvadratnih metrov obsežni lopi ter jo čarobno razsvetljuje kakih **200 plinovih lučij.**

Odprta vsak dan od 8. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

Panoptikum pristopen je za gospe, gospode in otroke, anatomični muzej pa le za odrasle osebe. (839—20)

Vsak torek in **petek popoludne** (izvzemši praznike)

dan za dame.

Znižane cene: Vstopnina za panoptikum **samo 10** kr., za oba oddelka in za posebni kabinet **20** kr., vojaki do narednika plačajo **10** kr.

Ivana Fajdige

rudarsko in rudninsko podjetje v Kamniku

pozivlja lastnike onih zemljišč, v katerih se nahajajo **kakeršnega koli imena mineralske tvarine,** bodisi postavno varstvo uživajoče **kovine** (ako so tudi ob jednem lastniki prostokopov), kakor tudi take, ki spadajo v nižjo vrsto kemično-tehnične uporabe, da se, ako se želijo tem potem **gmotno okoristiti,** prijavijo na moj gori imenovani naslov. Uzorci pošiljajo se **frankovano** v množini po 2—5 kil. Da se prihrani nepotrebno dopisovanje, blagovoli se naj takoj kolikor možno natančne opise razmer, v katerih se nahajajo tvarine, prijavam priložiti.

(771—7) Ivan Fajdiga.

Solidne, zložne, močne in čudovito cenene

stole

vsake vrste ponuja

prva kranjska tvornica za upogneno pohištvo samo iz napojenega masivnega lesa

Josipa Verbič-a

v **Bistri,** pošta **Borovnica** (345—24)

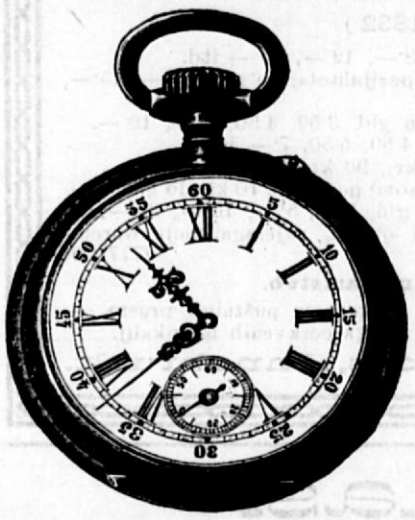

! Razprodaja !

Zaradi **preselitve,** ki se vrši v kratkem, prodajam (889—4)

po znatno znižanih cenah

stenske ure in ure z nihalom.

Proseč mnogobrojnega poseta z velespoštovanjem

FRAN ČUDEN, urar

Slonove ulice

pozneje

Glavni trg, nasproti mestni hiši.

Naznanilo.

Podpisanec si usoja javiti velecenjenemu p. n. občinstvu, da bo **dné 10. septembra 1893** v svoji lastni hiši **otvoril**

restavracijo pri kolodvoru v Domžalah

in da bo točil **pristna dolenjska, hrvatska in istrska vina** ter stregel z **izbornimi gorkimi in mrzlimi jedili.**

Priporočujoč se za mnogobrojni poset

z velespoštovanjem

(920—2) **Jakob Jerman.**

Učne knjige

za gimnazije in ljudske šole in

vse druge šolske potrebščine

(925) **Dijaški koledar** i. t. d.

prodaja

Anton Zagorjan

knjigotržec

v Ljubljani v zvezdi št. 7.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne".